

**Prezydium Komitetu Inżynierii Środowiska
Polskiej Akademii Nauk
kadencja 2020-2023**

Przewodniczący

Prof. dr. hab. inż. Kazimierz Banasik,
Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego, Warszawa

Zastępcy przewodniczącego

Prof. dr. hab. inż. Hanna Obarska-Pempkowiak
Politechnika Gdańska

Prof. dr. hab. inż. Piotr Koszelnik
Politechnika Rzeszowska

Członkowie Prezydium

Prof. dr. hab. inż. Czesława Rosik-Dulewska - Członek Rzeczywisty PAN
Instytut Podstaw Inżynierii Środowiska PAN
Uniwersytet Opolski

Prof. dr. hab. Lucjan Pawłowski - Członek Korespondent PAN
Politechnika Lubelska

Sekretarz

dr. hab. inż. Agnieszka Karczmarczyk
Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

Członkowie Komitetu Inżynierii Środowiska Polskiej Akademii Nauk kadencja 2020-2023

Prof. dr hab. inż. Tadeusz Chmielniak, Członek Rzeczywisty PAN
Prof. dr hab. inż. Czesława Rosik-Dulewska– Członek Rzeczywisty PAN
Prof. dr hab. Lucjan Pawłowski – Członek Korespondent PAN
Prof. dr hab. inż. Anna Anielak
Prof. dr hab. inż. Kazimierz Banasik
Prof. dr hab. inż. January Bięń
Prof. dr hab. inż. Ryszard Błażejowski
Prof. dr hab. inż. Michał Bodzek
Dr hab. inż. Andrzej Bogdał
Prof. dr hab. inż. Klaudia Borowiak
Dr hab. inż. Tomasz Ciesielczuk
Dr hab. Lidia Dąbek
Dr hab. inż. Wojciech Dąbrowski
Dr hab. inż. Zbysław Dymaczewski
Prof. dr hab. inż. Magdalena Gajewska
Dr hab. inż. Marta Gmurek - Członek AMU
Prof. dr hab. inż. Marek Gromiec
Prof. dr hab. inż. Katarzyna Ignatowicz
Prof. dr hab. inż. Krzysztof Józwiakowski
Prof. dr hab. inż. Katarzyna Juda-Rezler
Prof. dr hab. inż. Radosław Juszcak
Dr hab. inż. Tomasz Kałuża
Dr. hab. inż. Agnieszka Karczmarczyk
Prof. dr hab. inż. Piotr Koszelnik
Dr hab. inż. Leszek Książek
Prof. dr hab. inż. Hanna Obarska-Pempkowiak
Prof. dr hab. Małgorzata Pawłowska
Prof. dr hab. inż. Krzysztof Pulikowski
Dr hab. inż. Stanisław Rybicki
Dr hab. inż. Marzena Smol - Członek AMU
Dr hab. inż. Izabela Sówka
Prof. dr hab. inż. Mariusz Sojka
Prof. dr hab. Kazimierz Szymański
Dr hab. inż. Tomasz Tymiński
Prof. dr hab. inż. Józefa Wiater
Prof. dr hab. inż. Mirosław Wiatkowski
Prof. dr hab. inż. Tomasz Winnicki
Prof. dr hab. inż. Maria Włodarczyk-Makuła
Prof. dr. hab. inż. Ewa Wojciechowska
Prof. dr hab. inż. Irena Wojnowska-Baryła

PROF. DR HAB. INŻ. ANNA MARIA ANIELAK

Politechnika Krakowska im. T. Kościuszki, Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki

Awanse naukowe i zawodowe

- tytuł zawodowy: magister inżynier górnictwa, specjalność: mechaniczne i fizykochemiczne metody rozdziału faz, Politechnika Śląska, Gliwice
- stopień doktora nauk technicznych, inżynieria środowiska, Politechnika Śląska, Gliwice
- stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie inżynierii środowiska, Politechnika Warszawska, Warszawa
- tytuł profesora nauk technicznych (2003), Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Obszary badań/zakres/znaczenie

Obszar działalności naukowej dotyczy wysokoefektywnych i niekonwencjonalnych metod oczyszczania wody i ścieków, z zastosowaniem m.in. *archaea* (AOA) i bakterii (AOB) utleniających amoniak, zeolitów naturalnych i modyfikowanych oraz potencjału dzeta do optymalizacji procesów rozdziału faz. Wiele prac dotyczy budowy, właściwości, stopnia aromatyzacji i występowania substancji humusowych w środowisku wodnym, w odciekach składowisk odpadów, w ściekach i osadach ściekowych, w tym osadach przefermentowanych. Badania obejmują różne frakcje substancji humusowych, jak kwasy fulwowe, huminowe, hymatomelanowe, ich budowę elementarną i mikrozanieczyszczenia oraz wpływ na środowisko wodne, a także procesy oczyszczania wody podziemnej i powierzchniowej. Badana jest trwałość kwasów humusowych w środowisku wodnym, oporność na biodegradację oraz ich znaczenie w transporcie mikrozanieczyszczeń nieorganicznych i organicznych, takich jak hormony, farmaceutyki, pestycydy i inne niosące zagrożenie dla środowiska. Testowana jest również możliwość wykorzystania substancji humusowych w praktyce. Badania są innowacyjne i istotne, ponieważ wykazują, że kwasy humusowe nie ulegają rozkładowi i transportują ze ścieków komunalnych zanieczyszczenia do wód powierzchniowych. Natomiast prosty i korzystny jest ich recykling do gleby.

Dorobek naukowy

Ilość opublikowanych prac (wg BPP PK) wynosi 177, liczba artykułów w czasopismach z IF 40, liczba cytowań wg bazy Scopus 163, liczba wszystkich cytowań wg bazy Google Scholar 788. Ilość monografii i książek 9, w tym 2 wydane przez WN PWN. Promotor 10 doktoratów, recenzent wielu wniosków profesorskich, habilitacyjnych kilku doktoratów. Kierownik 9 projektów badawczych (MEN, MNiSzW, KBN, NCBR), finansowanych z budżetu państwa i środków unijnych. Wyróżnienia i nagrody: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski 2005 r. Medal Komisji Edukacji Narodowej 2002 r., Indywidualna Nagroda Ministra Edukacji Narodowej za książkę "Chemiczne i fizykochemiczne oczyszczanie ścieków" 2000 r. wydaną przez WN PWN, Indywidualna Nagroda Naukowa Ministra Edukacji Narodowej za prace z 1996 r., Brązowa Odznaka Zasłużonej dla Województwa Częstochowskiego, 1986 r., II Stopień Dyrektora Górniczego (Ministerstwo Górnictwa i Energetyki) - za działalność naukowo-badawczą, 1983 r., Nagroda Ministra Edukacji Narodowej Indywidualna stopnia III za zbudowanie w Politechnice Częstochowskiej laboratorium technologii ścieków przemysłowych, 1982 r., I Stopień Inżyniera Górniczego (Ministerstwo Górnictwa i Energetyki) 1981 r., kilkanaście Nagród Rektora. Wdrożone prace dotyczą oczyszczania ścieków przemysłu włókienniczego, ścieków pogalwanicznych, potrawiennych, oczyszczania ścieków przemysłu szklarskiego.

Adres służbowy

Politechnika Krakowska, Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki, ul. Warszawska 24, 31-155 Kraków, e-mail: aanielak@pk.edu.pl

PROF. DR HAB. INŻ. KAZIMIERZ BANASIK

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego, Instytut Inżynierii Środowiska - profesor emerytowany

Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowy Instytut Badawczy, Centrum Hydrologicznej Oslony Kraju - ekspert

Awanse naukowe

- stopień doktora nauk technicznych (1983), Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie
- stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych, kształtowanie środowiska – modelowanie procesów hydrologicznych (1995), Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie
- profesor nauk rolniczych, kształtowanie środowiska (2002)
- obecna dyscyplina naukowa (od 2019) – inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka

Obszary badań/zakres/znaczenie

Hydrologia: proces opad-odpływ w małych zlewniach rolniczych, wpływ urbanizacji na przepływy powodziowe – modelowanie i monitorowanie, wpływ zmian klimatu i użytkowania zlewni na zmiany reżimu hydrologicznego i odnawialne zasoby wodne,

Inżynieria wodna: hydraulika wód powierzchniowych i dynamika koryt rzecznych, erozja gleb i zamulanie zbiorników wodnych, ochrona przed powodzią,

Ochrona hydrosfery: modelowanie transferu biogenów w wodach powierzchniowych.

Dorobek naukowy

Autorstwo/współautorstwo trzech podręczników; redakcja czterech monografii; ponad 200 publikacji. Wskaźniki bibliograficzne wg bazy Google Scholar: liczba cytowań 2370, IH 25; wg bazy WoS (RID: D-5514-2011): liczba cytowań 780, IH 16 (10.05.2023).

Doświadczenie zdobyte za granicą:

- 10-miesięczny pobyt dydaktyczno-badawczy w University of Illinois w Urbana-Champaign, USA (1997-98),
- 12 krótkookresowych staży badawczych bądź badawczo-dydaktycznych o łącznym czasie trwania ok. 18 miesięcy na Politechnikach w Zurychu, Mediolanie i Monachium, na Uniwersytetach w Berlinie, Kassel i Neubiberg (D), Exeter (UK), Nihon w Tokio oraz w jednostkach badawczych (ARS) Departamentu Rolnictwa USA (w okresie 1983–2003),
- ponad 80 wystąpień seminaryjnych w zagranicznych ośrodkach naukowych oraz referatów wygłoszonych na międzynarodowych konferencjach naukowych za granicą.

Przynależność do organizacji zawodowych i naukowych

- Vice Prezydent ICCE-IAHS (Międzynarodowej Komisji Erozji Kontynentalnej - Międzynarodowej Asocjacji Badań Hydrologicznych) w latach 2011–2015, 2015–2019
- Reprezentant Polski (członek Komitetu Zarządzającego) w siedmiu Akcjach COST - Europejskiego Programu Współpracy w Dziedzinie Badań Naukowo-Technicznych, w latach 2003–2022.
- Vice Przewodniczący (2011–2015), Członek Prezydium (2016–2019) i **przewodniczący** (2020–nadal) **Komitetu Inżynierii Środowiska PAN**
- Członek Komitetu Gospodarki Wodnej PAN (2005– nadal)
- Członek Państwowej (wcześniej – Krajowej) Rady Gospodarki Wodnej (2006–nadal)
- Vice Prezes (2007–2012), Prezes (2013–2019) i ponownie **Vice Prezes (2020–nadal) Stowarzyszenia Hydrologów Polskich**.

Kontakt i dodatkowe informacje

e-mail: kazimierz_banasik@sggw.edu.pl; https://pl.wikipedia.org/wiki/Kazimierz_Banasik

PROF. DR HAB. INŻ. RYSZARD BŁAŻEJEWSKI

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej (od 2019 r. na emeryturze)

Awanse naukowe

- magister inżynier melioracji wodnych (1973), Akademia Rolnicza w Poznaniu
- doktor nauk technicznych w zakresie hydrauliki i hydrologii inżynierskiej (1978), Instytut Hydromelioracyjny, Moskwa
- stopień doktora habilitowanego nauk technicznych, inżynieria środowiska (1991), Politechnika Krakowska, Kraków
- tytuł profesora nauk technicznych (2001), Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Obszary badań/zakres

Do 1991 r. – hydraulika dolnego stanowiska budowli wodnych: rozpraszanie energii wody, rozmycia miejscowe gruntów poniżej niecki wypadowej i umocnień, inżynieria rzeczna;

Po 1991 r. – sanitacja wsi, małe oczyszczalnie ścieków, alternatywne systemy kanalizacyjne, sedimentacja, przepływy dwu- i trójfazowe.

Dorobek naukowy

Liczba rekordów w bazie Google Scholar wynosi 112, indeks Hirscha 11, a liczba cytowań – 758. Autor lub współautor ok. 200 artykułów w czasopismach, 8 książek i skryptów. Posiadacz 3 patentów. Promotor 9 prac doktorskich i 151 prac magisterskich.

Inne informacje

Jest członkiem Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, członkiem Komisji Klimatu, Zasobów Wodnych i Ochrony Powietrza przy Oddziale PAN w Poznaniu, wiceprezesem ds. naukowych Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych, Oddział Wlkp. Jest członkiem zespołu redakcyjnego czasopism: *Przegląd Komunalny*, *Wodociągi i Kanalizacja*, *Technologia Wody*.

Adres służbowy

Uniwersytet Przyrodniczy, Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej, Katedra Inżynierii Wodnej i Sanitarnej, ul. Piątkowska 94 A, 64-649 Poznań, e-mail: ryszard.blazejewski@up.poznan.pl

PROF. DR HAB. INŻ. MICHAŁ BODZEK

Instytut Inżynierii Środowiska Polskiej Akademii Nauk, stanowisko: profesor;
Politechnika Śląska; Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki, Katedra Inżynierii Wody i Ścieków, stanowisko: profesor emerytowany.

Awanse naukowe i pełnione funkcje

- stopień doktora nauk technicznych (1971), Politechnika Śląska, Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej
- stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych, w dyscyplinie inżynieria środowiska (1985), Politechnika Wrocławska, Wydział Inżynierii Sanitarnej
- tytuł profesora nauk technicznych (1994)
- od 2011 roku profesor zwyczajny w Instytucie Inżynierii Środowiska Polskiej Akademii Nauk w Zabrze;
- w latach 2002–2008 Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej
- w latach 1996–1999 prodziekan ds. ogólnych Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej
- w latach 1988–2003 - Dyrektor Instytutu Inżynierii Wody i Ścieków Politechniki Śląskiej
- w latach 1982–2009 - kierownik Zakładu Chemii Sanitarnej i Procesów Membranowych w Instytucie Inżynierii Wodno-Ściekowej Politechniki Śląskiej

Obszary badań

1. Fizykochemiczne metody oczyszczania wody i ścieków, w tym szczególnie:
 - techniki membranowe, adsorpcja i dezynfekcja i ich zastosowanie w rozwiązywaniu problemów inżynierii i ochrony środowiska,
 - usuwanie mikrozanieczyszczeń, w tym mikroplastików z wody i ścieków.
2. Wykorzystanie nanotechnologii w technologii wody i ścieków.

Dorobek naukowy: wybrane publikacje

1. Bodzek M., Pohl A., Possibilities of removing microplastics from the aquatic environment using membrane processes, *Desalin Water Treat*, 288, 2023:104–120.
2. Bodzek M., Pohl A., Removal of microplastics in unit processes used in water and wastewater treatment: a review, *Arch Environ Prot*, 48(4), 2022:102-128.
3. Bodzek M., Nanoparticles for water disinfection by photocatalysis: A review, *Arch. Environ Prot* 48(8), 2022:3–17.
4. Bodzek M., Konieczny K., Kwiecińska-Mydlak A, Recent advances in water and wastewater treatment using membranes with carbon nanotubes, *Membr Water Treat*, 13(6), 2022:259-290.
5. Bodzek M, Konieczny K., Kwiecińska-Mydlak A, Nanotechnology in water and wastewater treatment. Graphene – the nanomaterial for next generation of semipermeable membranes, *Crit Rev Env Sci Tec*, 50, 2020;1515-1579.
6. Tomaszewska B, Bundschuh J. Pająk L. Dendys M, Delgado Quezada V, Bodzek M., Aurora Armienta, M., Ormachea Muñoz M, Kasztelewicz A., Use of low-enthalpy and waste geothermal energy sources to solve arsenic problems in freshwater production in selected regions of Latin America using a process membrane distillation – Research into model solutions, *Sci Total Environ* 714, 2020:136853.

Adres służbowy i dodatkowe informacje

ul. M. Skłodowskiej-Curie 34, 41-819 Zabrze; www.ipis.pan.pl, tel.: +48 32 271 64 81, wew. 126, e-mail: michal.bodzek@ipispan.edu.pl;

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9534-7426>

SCOPUS: <https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=7003475952>

PBN: <https://pbn.nauka.gov.pl/core/#/profile/public/5e709220878c28a04739037e>

DR HAB. INŻ. ANDRZEJ BOGDAL, PROF. UCZELNI

Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie, Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji

Awanse naukowe

- magister inżynier inżynierii środowiska, specjalność kształtowanie i ochrona środowiska (1998), Akademia Rolnicza im. Hugona Kołłątaja w Krakowie
- stopień doktora nauk rolniczych w zakresie kształtowania środowiska (2004), Akademia Rolnicza im. Hugona Kołłątaja w Krakowie
- stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie ochrona i kształtowanie środowiska, specjalność: hydrochemia, hydrologia i gospodarka wodna, melioracje wodne (2016), Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie

Obszary badań/zakres/znaczenie

Badania dotyczą hydrologii i hydrochemii wód powierzchniowych oraz aspektów związanych ze środowiskiem glebowym. Tematyka badawcza obejmuje zagadnienia wpływu formy użytkowania i zagospodarowania zlewni rzecznych na parametry jakościowe wód; zmian jakości wód na długości cieków wodnych (procesy zanieczyszczenia i samooczyszczania); reżimu hydrologicznego niekontrolowanych cieków w małych zlewniach podgórskich; wieloczynnikowej oceny uwarunkowań lokalizacji planowanych zbiorników małej retencji; wpływu zaporowych zbiorników wodnych na kształtowanie jakości wód powierzchniowych; wieloletnich trendów zmian chemizmu wód powierzchniowych rzek południowej Polski; wpływu zabiegów agromelioracyjnych na właściwości fizyczno-wodne gleb; potencjału erozyjnego gleb w zlewniach wyżynnych; oceny strat wody i składników pokarmowych w otwartych systemach nawadniania kropłowego upraw szklarniowych. W badaniach wykorzystywane są zaawansowane narzędzia statystyczne i GIS. Tematyka badań jest aktualna i ściśle związana z potrzebą racjonalnego kształtowania i ochrony wody i gleby. Kompleksowe rozpoznanie uwarunkowań panujących w danej zlewni pozwala opracować skuteczne sposoby przeciwdziałania zanieczyszczeniu wód oraz degradacji gleb.

Dorobek naukowy

Liczba rekordów w bazie Web of Science 26, h-indeks 7, liczba cytowań 134. Liczba rekordów wg bazy Google Scholar 74, h-indeks 11, a liczba cytowań 416. Łączny dorobek naukowy, wdrożeniowy i inżynierski obejmuje 152 pozycje, w tym 59 oryginalnych artykułów w czasopismach naukowych, 5 współautorskich monografii naukowych, w tym 2 w wersji dwujęzycznej, 10 prac popularno-naukowych. Prace niepublikowane (78) obejmują projekty, koncepcje, ekspertyzy, opinie, sprawozdania z badań zamawianych, itp. Recenzent licznych artykułów naukowych oraz promotor pomocniczy 1 obronionej z wyróżnieniem pracy doktorskiej. Recenzent pracy doktorskiej oraz 6-krotnie członek komisji habilitacyjnych, w których 2-krotnie pełnił funkcję sekretarza i 4-krotnie recenzenta.

Inne informacje

Jest członkiem Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, Rady Związku Uczelni „InnoTechKraK” w Krakowie, Stowarzyszenia Hydrologów Polskich, Towarzystwa Rozwoju Obszarów Wiejskich, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych – SITWM NOT (członek zarządu i zastępca przewodniczącego oddziału krakowskiego). Powołany przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w skład Rady Społecznej Doradztwa Rolniczego działającej przy MODR w Karniowicach. Zasiada w radach naukowych czasopism: *Acta Scientiarum Polonorum Formatio Circumiectus* oraz *Journal of Engineering, Energy and Informatics*. Współorganizator cyklicznej Międzynarodowej Konferencji Naukowej „ENVIRO”. Jest członkiem Senatu URK, Rady Dyscypliny inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka oraz licznych komisji senackich, rektorskich i dziekańskich. W latach 2016–2020 pełnił funkcję Prodziekana Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji, a obecnie Prorektora ds. Kształcenia URK. Odznaczony Brązowym Medalem Za Długoletnią Służbę, Medalem KEN, srebrną i złotą odznaką honorową SITWM, srebrną odznaką honorową NOT oraz dziewięciokrotnie wyróżniony nagrodą Rektora macierzystej Uczelni.

Adres służbowy i inne informacje

Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie, Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji, al. Mickiewicza 24/28, 30-059 Kraków, e-mail: andrzej.bogdal@urk.edu.pl

<https://nauka-polska.pl/#/profile/scientist?id=123895&lang=pl&k=srqnm>

PROF. DR HAB. INŻ. KLAUDIA BOROWIAK

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej

Awanse naukowe

- magister inżynier ochrony środowiska, specjalność: organizacja i zarządzanie w ekorozwoju (2000), Akademia Rolnicza, Poznań
- stopień doktora nauk rolniczych, kształtowanie środowiska (2005), Akademia Rolnicza im. Augusta Cieszkowskiego, Poznań
- stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie ochrony i kształtowania środowiska (2015), Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu
- tytuł profesora nauk inżynieryjno-technicznych, dyscyplina inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka (2020), Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Obszary badań/zakres/ znaczenie

Obszar badań naukowych dotyczy wpływu zanieczyszczeń środowiska (głównie zanieczyszczenia powietrza) na rośliny, w szczególności biomonitoringu oraz fitoremediacji. Szczegółowy zakres badań obejmuje: wpływ kumulatywnych stężeń ozonu na aktywność fotosyntetyczną oraz cechy morfologiczne roślin uprawnych i ozdobnych w warunkach naturalnych, ocena zastosowania różnych gatunków zielnych do biomonitoringu niskich stężeń pierwiastków śladowych w powietrzu atmosferycznym wraz z oceną reakcji roślin, określenie biomarkerów stresu oksydacyjnego wywołanego ozonem troposferycznym roślin eksponowanych na stanowiskach badawczych, które mogą być wykorzystane dla wielu gatunków uprawnych, badania akumulacji pierwiastków ziem rzadkich w roślinach zielnych na terenach miejskich i wzdłuż dróg, wskazanie możliwości zastosowania gatunków roślin szuwarowych do biomonitoringu niskich stężeń metali ciężkich w zbiornikach wodnych, ocena możliwości zastosowania metryk krajobrazowych do oceny stanu krajobrazu wzdłuż dróg.

Dorobek naukowy

Liczba rekordów w bazie Web of Science wynosi 70, indeks Hircha – 12, a liczba cytowań – 469. Ogólnie jest autorem lub współautorem 180 artykułów (70 - w czasopiśmie posiadających IF). Pozostałe artykuły to rozdziały w książkach, monografiach, materiałach konferencyjnych a także redakcje czasopism, materiałów konferencyjnych i streszczenia. Promotor 2 prac doktorskich, recenzent. Kierownik lub wykonawca 4 projektów MNiSW/NCN.

Inne informacje

Jest członkiem Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, przewodnicząca Sekcji Ochrony Atmosfery i Klimatu, Rady Naukowej Dyscypliny Inżynieria Środowiska, Górnictwo i Energetyka Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, Rady Konsultacyjnej w sprawie ochrony środowiska miasta Poznań, International Cooperation Programme investigating the impacts of air pollutants on crops and (semi-)natural vegetation, Zespołu ds. Uchwały Antysmogowej Województwa Wielkopolskiego. Jest dziekanem Wydziału Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej w kadencji 2020–2024. Jest członkiem zespołu redakcyjnego czasopism naukowych: Journal of Water and Land Development. Odbyła dwa długoterminowe staże naukowe – University of British Columbia, Kanada oraz University of Melbourne, Australia. Odbyła też kilka krótszych staży badawczych i dydaktycznych w innych jednostkach w Europie i Azji.

Adres służbowy

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej, ul. Piątkowska 94C69, 60-649 Poznań, e-mail: klaudia.borowiak@up.poznan.pl

PROF. DR HAB. INŻ. TADEUSZ CHMIELNIAK, CZŁ. RZECZ. PAN, DR H.C. MULTI

Politechnika Śląska, Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki, Katedra Maszyn i Urządzeń Energetycznych, profesor

Awanse naukowe i pełnione funkcje

- Absolwent Wydziału Mechaniczno-Energetycznego Politechniki Śląskiej (1965) - od tej pory jest związany z tą uczelnią
- Rektor Politechniki Śląskiej (1987–1990)
- Dziekan Wydziału Mechaniczno-Energetycznego (1975–1981)
- Członek Senatu PŚ (1984-1990)
- Członek Zespołu T10 Komitetu Badań Naukowych (2000–2004)
- Członek Zespołu Odwoławczego Rady Nauki (2008–2010)
- Członek CKK (2011–2013)
- Kierownik Instytutu Maszyn i Urządzeń Energetycznych (obecnie Katedra Maszyn i Urządzeń Energetycznych na Wydziale Inżynierii Środowiska i Energetyki (1982–2010)

Obszary badań/zakres/znaczenie

- Energetyka wodorowa (struktura technologiczna, ścieżki od wytwarzania wodoru do jego wykorzystania w energetyce i ciepłownictwie, analizy termodynamiczne i ekonomiczne, modelowanie ogniw paliwowych i elektrolizerów).
- Energetyka jądrowa i jej funkcja w dekarbonizacji gospodarki (studia nad układami generacji wodoru w modułach energetyki jądrowej).
- Zeroemisyjne układy konwersji energii z biomasy i odpadów.

Dorobek naukowy

Autor i współautor ponad 330 prac naukowych, w tym kilkunastu książek poświęconych istotnym problemom rozwoju energetyki (2020: *Energetyka wodorowa, Technologie Energetyczne*, PWN). W dorobku posiada liczne patenty i wzory użytkowe zastosowane w przemyśle. Koordynator Projektów Zamawianych i Strategicznych. Członek wielu Komitetów Naukowych PAN i Rad Naukowych Instytutów. Laureat szeregu nagród (Rektora, MNiSW, Siemens i inne).

Wypromował 28 doktorów, pracujących zarówno na uczelniach, jak i w przemyśle. W latach 2010–2018 był Przewodniczącym Komitetu Problemów Energetyki PAN, w kadencji 2019–2022 był członkiem Prezydium Komitetu. Jest członkiem dwóch innych Komitetów Naukowych PAN, członkiem wielu Rad Naukowych i Komitetów Redakcyjnych czasopism naukowych.

Adres służbowy:

Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki; Katedra Maszyn i Urządzeń Energetycznych, ul. Konarskiego 18, 44-100 Gliwice, e-mail: tadeusz.chmielniak@polsl.pl

DR HAB. INŻ. TOMASZ CIESIELCZUK, PROF. UNIWERSYTETU OPOLSKIEGO

Uniwersytet Opolski, Wydział Przyrodniczo-Techniczny

Awanse naukowe

- magister inżynier inżynierii zootechniki, specjalność: ochrona środowiska hodowlanego (1995), Akademia Rolnicza we Wrocławiu
- stopień doktora nauk rolniczych, dyscyplina: zootechnika (1999), Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Wrocław
- stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie inżynierii środowiska (2018), Politechnika Świętokrzyska, Kielce

Obszary badań/zakres/znaczenie

Zainteresowania naukowe koncentrują się na problematyce wykorzystania kompostów wytwarzanych z odpadów komunalnych. Ponadto dotyczą możliwości wdrożenia tanich metod wytwarzania nawozów organicznych i organiczno-mineralnych o spowolnionym uwalnianiu składników pokarmowych z odpadów biodegradowalnych. Prace dotyczą także połączenia funkcji nawozowej i ochronnej, poprzez zastosowanie dodatku naturalnych substancji o charakterze repelentu. Obszar zainteresowań badawczych obejmuje także analizę zawartości związków organicznych (głównie węglowodorów aromatycznych, alifatycznych, bisfenoli i WWA), ich migracji pomiędzy komponentami środowiska i przemian w różnych komponentach środowiska, a także problematykę występowania i migracji metali ciężkich w środowisku. Zainteresowania badawcze skupiają się również na problematyce jakości gleb i osadów dennych pod kątem zanieczyszczenia metalami ciężkimi i związkami organicznymi oraz możliwości wykorzystania biomasy chwastów jako taniego źródła energii oraz nasion drzew i roślin wodnych jako tanich sorbentów zanieczyszczeń ropopochodnych.

Dorobek naukowy

Liczba rekordów w bazie Web of Science wynosi 45, indeks Hirscha – 9, a liczba cytowań – 201. Według bazy wiedzy Uniwersytetu Opolskiego liczba rekordów wynosi 119. W tej liczbie przeważają artykuły w czasopismach recenzowanych i 1 monografia. Pozostałe artykuły to rozdziały w książkach, monografiach, materiałach konferencyjnych a także streszczenia. Recenzent w 1 pracy doktorskiej. Posiadacz patentu dotyczącego unieszkodliwiania odpadów elektronicznych metodą mokrego utleniania w warunkach okołokrytycznych wody.

Inne informacje

Jest członkiem Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, Rady Instytutu Inżynierii Środowiska i Biotechnologii Uniwersytetu Opolskiego, Członek Rady Naukowej Szkoły Doktorskiej. Członek Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Inżynierii Ekologicznej. Członek Komitetu Monitorującego Programy Rozwoju Regionalnego przy Wojewodzie Opolskim i Regionalnej Komisji Ocen Oddziaływania na Środowisko przy Wojewodzie Opolskim. Ekspert Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Członek komisji egzaminacyjnej na kierowników składowisk i zakładów termicznego unieszkodliwiania odpadów przy Marszałku Województwa Opolskiego.

Adres służbowy i dodatkowe informacje

Uniwersytet Opolski, Wydział Przyrodniczo-Techniczny, ul. Kominka 6, 45-032 Opole,
e-mail:tciesielczuk@uni.opole.pl

https://nauka-polska.pl/#/profile/scientist?id=85088&_k=v1ipkq

DR HAB. LIDIA DĄBEK, PROF. POLITECHNIKI ŚWIĘTOKRZYSKIEJ

Wydział Inżynierii Środowiska, Geodezji i Energetyki Odnawialnej, Katedra Inżynierii Sanitarnej

Awanse naukowe

- magister chemii (1984), Wydział Matematyczno-Przyrodniczy Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Kielcach,
- stopień doktora nauk chemicznych, technologia chemiczna, (1993), Wydział Chemii, Politechnika Śląska w Gliwicach,
- stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie inżynierii środowiska (2008), Wydział Inżynierii i Ochrony Środowiska Politechniki Częstochowskiej

Obszary badań/zakres/znaczenie

Główny obszar badań naukowych dotyczy aspektów chemicznych w technologii oczyszczania wody, oczyszczaniu ścieków, unieszkodliwianiu odpadów, wykorzystania sorpcji i katalizy w inżynierii i ochronie środowiska, przemian chemicznych zanieczyszczeń w środowisku, metod ograniczania migracji zanieczyszczeń, wykorzystania analizy instrumentalnej w badaniach zanieczyszczeń środowiska. W szczególności badania dotyczące usuwania ze środowiska wodnego zanieczyszczeń organicznych, w tym chlorowcopochodnych z wykorzystaniem sorpcji na węglach aktywnych oraz sorbentach nisko kosztowych jak również drogą utlenienia z wykorzystaniem zaawansowanych metod utlenienia (AOP). Tematyka badań jest ważna i aktualna w kontekście poszukiwania skutecznych metod ograniczania zarówno emisji jak i rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń.

Dorobek naukowy

Dorobek naukowy obejmuje autorstwo i współautorstwo ponad 200 publikacji, w tym 55 czasopismach z listy MEiN/MNiSW oraz JCR, 2 patentów oraz monografii i ponad 40 rozdziałów w monografiach oraz udział w konferencjach branżowych krajowych i zagranicznych. Aktualny indeks Hirscha 9, a liczba cytowań 231 wg WoS oraz wg bazy Scopus indeks Hirscha 10, a liczba cytowań 309. Promotor 1 pracy doktorskiej. Recenzent w 4 przewodach doktorskich i 9 habilitacyjnych oraz członek 2 komisji habilitacyjnych, jak również recenzent wydawniczy 2 monografii habilitacyjnych.

Inne informacje

W kadencjach 2005–2008 i 2008–2012 prodziekan ds. studenckich i dydaktyki Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Świętokrzyskiej. W latach 2012–2019 pełniła funkcję dziekana Wydziału Inżynierii Środowiska, Geomatyki i Energetyki Politechniki Świętokrzyskiej. Od października 2019 r. pełni funkcję Dyrektora Naukowego Dyscypliny inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka. Jest członkiem Komitetu Inżynierii Środowiska PAN (2020–2023) oraz ekspertem Polskiej Komisji Akredytacyjnej, jak również redaktorem serii *Inżynieria środowiska* Wydawnictwa Politechniki Świętokrzyskiej. Członek Rady Dyscypliny Naukowej inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka, Rady Wydziału oraz Komisji Programowej na Wydziale Inżynierii Środowiska, Geodezji i Energetyki Odnawialnej Politechniki Świętokrzyskiej.

Adres służbowy:

Wydział Inżynierii Środowiska, Geodezji i Energetyki Odnawialnej, Politechnika Świętokrzyska w Kielcach, al. Tysiąclecia Państwa Polskiego 7, 25-314 Kielce, e-mail: ldabek@tu.kielce.pl

DR HAB. INŻ. WOJCIECH DĄBROWSKI

Politechnika Białostocka, Wydział Budownictwa i Nauk o Środowisku, Katedra Inżynierii Rolno Spożywczej i Kształtowania Środowiska

Awanse naukowe

- dyplom magistra inżyniera inżynierii środowiska (1989), Politechnika Białostocka, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
- dyplom doktora nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska (1996), Politechnika Białostocka, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
- dyplom doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska (2015), Politechnika Częstochowska, Wydział Inżynierii Środowiska i Biotechnologii;
- stanowisko profesora Politechniki Białostockiej (od 2019)

Obszary badań/zakres/znaczenie

Do najważniejszych osiągnięć naukowych zaliczam aktywność w zakresie prowadzenia badań, realizacji projektów i wdrożeń związanych z problematyką gospodarki ściekowej i odpadowej. Najważniejsze obszary badawcze, których dotyczy moja aktywność naukowa to:

- Aplikacja systemów hydrofitowych do oczyszczania ścieków bytowych, przemysłowych i odcieków.
- Oczyszczanie ścieków i przeróbka osadów ściekowych w oczyszczalniach rolno spożywczych.
- Odzysk wody ze ścieków bytowych i komunalnych.

Dorobek naukowy i zawodowy

Efektom prowadzonych badań jest szereg publikacji (<https://bazawiedzy.pb.edu.pl/>) oraz wdrożenia prac badawczych.

Od 1996 roku jestem współwłaścicielem firmy EKOM realizującej pozwolenia zintegrowane, raporty oddziaływania na środowisko, operaty i projekty wdrożeniowe dziedzinie inżynierii środowiska

Adres służbowy

Politechnika Białostocka, Wydział Budownictwa i Nauk o Środowisku, Katedra Inżynierii Rolno Spożywczej i Kształtowania Środowiska, 15-351 Białystok, ul. Wiejska 45

e-mail: w.dabrowski@pb.edu.pl

<https://orcid.org/0000-0001-5663-4270>

<https://bazawiedzy.pb.edu.pl/>

DR HAB. INŻ. ZBYSŁAW DYMACHEWSKI, PROF. POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

Politechnika Poznańska, Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki, Instytut Inżynierii Środowiska i Instalacji Budowlanych, Zakład Zaopatrzenia w Wodę i Biogospodarki

Awanse naukowe

- magister inżynier inżynierii środowiska, specjalność: urządzenia sanitarne (1993), Politechnika Poznańska, Poznań
- stopień doktora nauk technicznych, inżynieria środowiska (2001), Politechnika Poznańska, Poznań
- stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie inżynierii środowiska (2015), Politechnika Poznańska, Poznań

Obszar badań/zakres/ znaczenie

Obszar badań naukowych dotyczy technologii ścieków i osadów z uwzględnieniem usuwania i odzysku biogenów oraz technologii wody. Badania dotyczą przede wszystkim zastosowania wysokoefektywnych procesów do usuwania/degradacji zanieczyszczeń ze ścieków miejskich, przemian biochemicznych w sieci kanalizacyjnej oraz odzysku energii, wody i surowców ze ścieków. Tematyka badań jest aktualna w kontekście gospodarki cyrkulacyjnej i koncepcji zrównoważonego rozwoju.

Dorobek naukowy

Autor/współautor wielu publikacji polsko i angielskojęzycznych – monografii, rozdziałów w monografiach, artykułów w czasopismach i materiałach konferencyjnych. Liczba rekordów w bazie Scopus wynosi 24, indeks Hirscha – 7, liczba cytowań – 126. Kierował też, jako redaktor, pracami zespołu ekspertów podczas opracowywania i pisania Poradnika Eksploatatora Oczyszczalni Ścieków. Był kierownikiem lub głównym wykonawcą kilku projektów badawczych KBN, MNiSW i NCN. Aktualnie kieruje międzynarodowym projektem SIREN (Integrated system for Simultaneous Recovery of Energy, organics and Nutrients and generation of valuable products from municipal wastewater, 2020-2024) w ramach grantów norweskich. Promotor 2 prac doktorskich. Recenzent w 13 postępowaniach o awans naukowy (8 – uzyskanie stopnia doktora habilitowanego, 5 – promocje doktorskie) oraz recenzent wydawniczy 1 monografii naukowej habilitacyjnej.

Inne informacje

Członek Komitetu Inżynierii Środowiska PAN (od 2020), Sekcji Inżynierii Sanitarnej Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN (2011-2020). Członek PZITS (złota odznaka honorowa 2018). Członek IWA oraz członek założyciel i członek zarządu IWA-Polska. W latach 2016-2019 pełnił funkcję kierownika Zakładu Zaopatrzenia w Wodę i Ochrony Środowiska na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska PP. Jest członkiem Rady Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki i Rady Dyscypliny Inżynieria Środowiska Górnictwo i Energetyka w Politechnice Poznańskiej. Członek kolegium redakcyjnego czasopism naukowych: *Gaz, Woda I Technika Sanitarna* oraz *Technologia Wody*. Jest współautorem szeregu opracowań i ekspertyz dla przeds. wod-kan oraz dla przemysłu. Współpracuje z MTP od ponad 25 lat w ramach konkursów o złoty medal Targów Poleko. Od 1994 do 2018 roku współorganizował wspólnie z poznańskim oddziałem PZITS cykliczną międzynarodową konferencję Water Supply and Water Quality. W roku 2022 był współorganizatorem i przewodniczącym komitetu organizacyjnego międzynarodowej konferencji Water, Wastewater and Resource Recovery pod auspicjami IWA.

Adres służbowy

Politechnika Poznańska, Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki, Instytut Inżynierii Środowiska i Instalacji Budowlanych, ul. Berdychowo 4, 60-965 Poznań.
e-mail: zbyslaw.dymaczewski@put.poznan.pl

PROF. DR HAB. INŻ. MAGDALENA HANNA GAJEWSKA

Politechnika Gdańska, Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska

Awanse naukowe

- magister inżynier, inżynieria środowiska, specjalność: zaopatrzenie w wodę i unieszkodliwianie ścieków i odpadów (1993), Politechnika Gdańska, Wydział Inżynierii Środowiska,
- stopień doktora nauk technicznych, inżynieria środowiska, specjalność: technologia wody i ścieków (2001), Politechnika Gdańska,
- stopień doktora habilitowanego dziedzina: nauki techniczne, dyscyplina: inżynieria środowiska, specjalność: technologia wody i ścieków (2013), Politechnika Gdańska,
- tytuł profesora nauk technicznych (2020), Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Obszary badań/zakres/ znaczenie

Zainteresowania naukowe skupiają się na: (i) zastosowaniu systemów hydrofitowych (Nature Based Solutions): do ochrony wód przed zanieczyszczeniami punktowymi, liniowymi i obszarowymi, oczyszczania ścieków i przeróbki osadów organicznych, (ii) badaniach występowania, pochodzenia i usuwaniu związków biogenych, priorytetowych oraz nowopojawiających się zanieczyszczeń środowiska w zlewni zurbanizowanej i nieurbanizowanej, (iii) zasadach zrównoważonego gospodarowania wodami opadowymi na terenach zurbanizowanych z zastosowaniem zielono-błękitnej infrastruktury, (iv) obiegu wody w mieście - szeregowego i ponownego wykorzystania różnych zasobów wód zgodnie z zasadą gospodarki o obiegu zamkniętym, (v) zagadnieniach budowania miast odpornych na zmiany klimatu z zastosowaniem rozwiązań opartych na naturze zapewniających funkcje ekosystemu.

Dorobek naukowy

Liczba rekordów w bazie Scopus 85, indeks Hirscha 22, a liczba cytowań 1260. Liczba rekordów według bazy Moja.PG prace naukowo-badawcze pracowników PG wynosi 216. W tej liczbie 114 to artykuły w czasopismach (82 - w czasopismach posiadających IF) i 6 monografii (w tym 1 w języku angielskim). Pozostałe to artykuły w czasopismach branżowych, rozdziały w książkach i monografiach, artykuły w materiałach konferencyjnych i streszczenia. Promotor 2 prac doktorskich wypromowanych i 3 w toku. Recenzent w 22 postępowaniach o awans naukowy jednostek naukowych krajowych i zagranicznych (Dania, Norwegia, Francja), w tym 3 - tytuł profesora, 3 - uzyskanie stopnia doktora habilitowanego oraz recenzent wydawniczy 2 monografii naukowych habilitacyjnych. Bierze udział jako wykonawca lub kierownik w projektach badawczych krajowych i międzynarodowych: łącznie 22 w tym w od 2019 roku 4 projekty europejskie Interreg BSR, oraz H2020 (o akronimie NICE), COST Action CA17133Action i projekt edukacyjny ERASMUS plus. W latach 2014–2016 Koordynator dla Regionu Europy w IWA Specialist Group on Wetland Systems for Water Pollution Control, a w kadencji 2016–2020 – Przewodnicząca IWA Specialist Group on Wetland Systems for Water Pollution Control. Jest członkiem założycielem i członkiem zarządu IWA Poland. Od 2014 należy do GWP, a od 2020 roku aktywny członek GWP dla Europy Wschodniej. Jest członkiem Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, sekcji ochrona atmosfery i klimatu. Jest członkiem Rady Dyscypliny inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska oraz koordynatorką Centrum EkoTech i przewodniczącą rady Centrum EkoTech na Politechnice Gdańskiej. Otrzymała wiele nagród i wyróżnień w tym medal KEN, nagrodę zespołową Ministra Edukacji i Nauki za wdrożenie największej hydrofitowej oczyszczalni w Polsce oraz wyróżnienie w Konkursie MISTRZ TECHNIKI za opracowanie innowacyjnego rozwiązania technicznego pt. „Wdrożenie i promocja inżynierii ekologicznej na przykładzie przydomowych oczyszczalni ścieków. Wielokrotnie nagradzana nagrodą Rektora Politechniki Gdańskiej z osiągnięcia naukowe (w tym 3 nagrody indywidualne I stopnia), organizacyjne oraz nagrody specjalne m.in. za wkład w ewaluację dyscypliny naukowej. Jest stałym członkiem komitetów naukowych i sterujących cyklicznych konferencji międzynarodowych m.in. IWA Treatment Wetland for Water pollution control, WETPOL czy Ecological and Environmental Engineering.

Adres służbowy i dodatkowe informacje

Politechnika Gdańska, Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska, Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska, Katedra Technologii w Inżynierii Środowiska, ul Narutowicza 11/12, 80-233 Gdańsk Tel: +48 58 347 15 09, e-mail: mgaj@pg.edu.pl, <https://mostwiedzy.pl/magdalenagajewska>

DR HAB. INŻ. MARTA GMUREK, PROF. POLITECHNIKI ŁÓDZKIEJ

Politechnika Łódzka, Wydział Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska

Awanse naukowe

- magister inżynier inżynierii środowiska, specjalność: technologie ochrony środowiska (2008), Politechnika Łódzka, Łódź
- stopień doktora nauk technicznych, inżynieria środowiska (2014), Politechnika Łódzka, Łódź
- stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie inżynierii środowiska (2018), Politechnika Łódzka, Łódź

Obszary badań/zakres/znaczenie

Obszar badawczy dotyczy degradacji związków ksenobiotyków (m.in. substancji endokrynnych czy farmaceutyków) oraz zanieczyszczeń mikrobiologicznych metodami wykorzystującymi reaktywne formy tlenu – metody zaawansowanego utleniania i proces fotosensybilizacji. Zajmuje się również zagadnieniami jakości wody oraz ideą gospodarki wody w obiegu zamkniętym. Badania są propozycją rozwiązania nowych problemów i zadań naukowych, w aktualnym nurcie badań podstawowych, z drugiej zaś strony w przypadku pozytywnych rezultatów mogą stanowić punkt wyjścia dla dalszych prac rozwojowych. Badania mają charakter interdyscyplinarny, stanowią uzupełnienie istniejącej wiedzy z zakresu nowoczesnej inżynierii chemicznej z elementami inżynierii molekularnej, inżynierii powierzchni plazmowej, inżynierii elektrochemicznej i inżynierii środowiska.

Dorobek naukowy

Dorobek publikacyjny 91 pozycji różnorodnych publikacji w czasopismach naukowych i monografiach oraz 2 patenty. Dr hab. Marta Gmurek jest współautorką 71 artykułów naukowych (62 opublikowanych w czasopismach z listy JCR. Dodatkowo jest współautorką 6 rozdziałów monografiach naukowych. Sumaryczna liczba cytowań to 1747 (1596 bez autocytowań - SCOPUS); indeks Hirscha wynosi 23 (SCOPUS). Promotor 3 prac doktorskich (1 główny promotor, 2 razy promotor pomocniczy). 7-krotnie była kierownikiem projektów, 2 razy głównym wykonawcą i w 5 kolejnych pełniła rolę wykonawcy. Agencje czy instytucje finansujące to m.in.: Alexander von Humboldt Foundation, DAAD, Horizon 2020, MNiSW, NCN, NCBiR, KBN.

Inne informacje

Jest Wiceprzewodniczącą Akademii Młodych Uczonych Polskiej Akademii Nauk (12.2021–06.2024) oraz członkinią Akademii Młodych Uczonych Polskiej Akademii Nauk (06.2019–06.2024). Członkini Komitetu Inżynierii Środowiska Polskiej Akademii Nauk oraz Komitetu Inżynierii Chemicznej i Procesowej Polskiej Akademii Nauk. Członkini Rady do spraw Stopni Naukowych PŁ w dyscyplinach nauki chemiczne, inżynieria chemiczna, technologia żywności i żywienia. Kierownik Studiów Doktoranckich na Wydziale Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska PŁ. Członkini Rady Naukowej Interdyscyplinarnej Szkoły Doktorskiej PŁ w dyscyplinie inżynieria chemiczna. Członkini Editorial Board: Chemical Engineering Journal oraz Catalysts.

Adres służbowy i dodatkowe informacje

Politechnika Łódzka, Wydział Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska, Katedra Inżynierii Molekularnej, ul. Wólczańska 213, 93-005 Łódź, e-mail:marta.gmurek@p.lodz.pl

ORCID: 0000-0002-8017-2317

DR HAB. INŻ. MAREK GROMIEC, PROF. POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ, PROF. WYŻSZEJ SZKOŁY EKOLOGII I ZARZĄDZANIA

Politechnika Warszawska
Wyższa Szkoła Ekologii i Zarządzania w Warszawie

Pełnione obecnie funkcje

- Stały Doradca-Ekspert Komisji Środowiska Senatu RP,
- Członek Państwowej Rady Gospodarki Wodnej (PROW),
- Członek Państwowej Rady Ochrony Środowiska (PROŚ),
- Członek Komitetu Inżynierii Środowiska PAN,
- Przewodniczący Rady Konsultacyjnej Wydziału Instalacji Budowlanych, Hydrotechniki i Inżynierii Środowiska Politechniki Warszawskiej, Rady Biznesu przy Wydziale Biologii i Nauk o Środowisku Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie,
- Przewodniczący Zespołu Ochrony Wód i Członek Rady Naukowo-Programowej Polskiej Izby Gospodarczej „Ekorozwój”,
- Przedstawiciel Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego w Komitecie Monitorującym PO Wiedza-Edukacja i Rozwój.

Obszary badań

Działalność naukowa skupia się na badaniach z zakresu technologii wody i ścieków, jakości wód, metodach ochrony zasobów wodnych przed zanieczyszczeniem oraz monitoringu stanu wód.

Inne informacje

Działalność międzynarodowa: Członek Amerykańskiej Akademii Wybitnych Absolwentów Architektury, Budownictwa, Inżynierii Środowiska - z ramienia Uniwersytetu Teksasu w Austin, USA, Członek Panelu Ekspertów Międzynarodowych WEX dla Nagrody za Innowacje Woda-Ścieki-Odpad-Energia, Przewodniczący Sesji Międzynarodowej Odzysk Energii w Gospodarce Wodno-Ściekowej Światowego Szczytu Gospodarki Cyrkulacyjnej oraz Przewodniczący Forum Biznesu Europy Środkowo-Wschodniej, Ekspert ONZ.

Wyróżnienia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi, Medal Senatu RP, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Medal „Mente et Malleo” - PIG, Medal Zasłużonemu dla Izby Gospodarczej „Ekorozwój”, Złoty Medal Zasłużonemu dla Izby Gospodarczej „Wodociągi Polskie”, Statuetka Hydroprojektu, Statuetka Laur Wodny - Prezesa KZGW, Statuetka Kropla Wody - RZGW, Złota Honorowa Odznaka PZITS, Statuetka AQUARINA Specjalna - PZITS, Statuetka Klucz Sukcesu - Kongres Wodny, Złota Odznaka Zasłużonemu dla Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej Minister Środowiska, tytuł Honorowego Górala, Złoty Medal w Cannes, Nagroda Wodna Grand Prix Cannes, Szwedzka Nagroda Wodna Morza Bałtyckiego, Amerykańska Nagroda Culligana.

Adres służbowy

Wyższa Szkoła Ekologii i Zarządzania w Warszawie, Wydział Inżynierii i Zarządzania,
ul. Olszewska 12, 00-792 Warszawa

PROF. DR HAB. INŻ. KATARZYNA IGNATOWICZ

Politechnika Białostocka, Wydział Budownictwa i Nauk o Środowisku

Awanse naukowe

- dyplom magistra inżyniera inżynierii środowiska (1996), Politechnika Białostocka, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
- dyplom doktora nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska (2000), Politechnika Białostocka, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska; rozprawa pt: „*Usuwanie wybranych chemicznych środków ochrony roślin z wody metodą sorpcji na węglu aktywnym*”
- dyplom doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska (2013), Politechnika Warszawska, Wydział Inżynierii Środowiska;
- tytuł profesora nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka (2020)

Obszary badań/zakres/znaczenie

Do najważniejszych osiągnięć naukowych zaliczam aktywność w zakresie prowadzenia badań, realizacji projektów badawczych oraz zgłoszeń patentowych i wdrożeń związanych z problematyką gospodarki ściekowej i odpadowej na terenach rolniczo-przemysłowych. Zagadnienia użyteczne zawsze stanowiły główny motywator realizowanych przeze mnie prac badawczo-rozwojowych.

Najważniejsze obszary badawcze, których dotyczy moja aktywność naukowa to:

- Zastosowanie procesu sorpcji oraz fitoremediacji do ograniczenia emisji pestycydów ze składowisk odpadów do środowiska wodno-glebowego. Prowadzone przez lata i systematycznie uzupełniane badania stanowią zwarty zbiór analiz środowiska przyrodniczego wokół mogilników wraz z opracowaniem nowej technologii ograniczenia przenikania toksycznych związków ze składowisk odpadów niebezpiecznych do środowiska oraz technologii rekultywacji zlikwidowanych już obiektów.
- Zastosowanie frakcji ChZT do oceny i optymalizacji procesu oczyszczania ścieków komunalnych metodą osadu czynnego z zastosowaniem niekonwencjonalnych zewnętrznych źródeł węgla, metodą złóż biologicznych oraz złóż hydrofitowych, a także ścieków komunalnych ze znaczącym udziałem ścieków z przemysłu rolno-spożywczego.
- Oczyszczanie ścieków bytowych oraz z przemysłu rolno-spożywczego, ścieków rolniczych zawierających pestycydy w oczyszczalniach ze złożem hydrofitowym wspomaganych biopreparatem.

Dorobek naukowy

Efektom prowadzonych badań jest szereg publikacji (<https://bazawiedzy.pb.edu.pl/>), w tym najważniejsze po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego oraz tytułu profesora, realizacja dwóch grantów badawczych oraz zgłoszenie patentowe oraz wdrożenie.

Adres służbowy

Politechnika Białostocka, Wydział Budownictwa i Nauk o Środowisku, Katedra Technologii w Inżynierii Środowiska, ul. Wiejska 45, 15-351 Białystok, e-mail: k.ignatowicz@pb.edu.pl

<https://orcid.org/0000-0002-6374-2314>

<https://bazawiedzy.pb.edu.pl/>

PROF. DR HAB. KRZYSZTOF JÓŹWIAKOWSKI

Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie, Wydział Inżynierii Produkcji, Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji

Awanse naukowe

- magister geografii, specjalność: hydroklimatologia (1995), Wydział Biologii i Nauk o Ziemi UMCS w Lublinie
- stopień doktora nauk rolniczych w zakresie inżynierii rolniczej, specjalność: inżynieria środowiska – oczyszczanie ścieków i ochrona wód (2000), Wydział Techniki Rolniczej, Akademia Rolnicza w Lublinie,
- stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie: ochrona i kształtowania środowiska, specjalność: gospodarka wodno-ściekowa (2012), Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji, Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie,
- tytuł profesora nauk rolniczych (2019), Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej.

Obszary badań/zakres/ znaczenie

Obszar badań naukowych dotyczy praktycznych aspektów gospodarki wodno-ściekowej, jakości i ochrony wód, technologii wody i ścieków, a w szczególności zastosowania systemów hydrofitowych do oczyszczania ścieków i unieszkodliwiania osadów ściekowych, jak również zagospodarowania wód opadowych. Współpracuje z licznymi gminami oraz 2 parkami narodowymi (Poleski Park Narodowy, Roztoczański Park Narodowy), gdzie prowadzi prace badawczo-rozwojowe z zakresu gospodarki wodno-ściekowej. Działalność ta obejmuje projektowanie i wdrażanie rozwiązań opartych na zasobach przyrody (NBS – nature based solutions), tj. systemów hydrofitowych do oczyszczania ścieków oraz odwadniania i stabilizacji osadów ściekowych oraz systemów zagospodarowania wód opadowych.

Dorobek naukowy

Jest autorem 138 oryginalnych artykułów naukowych, w tym 69 prac w bazie Web of Science, 72 prace w bazie Scopus. Indeks Hircha 17 (Web of Science)/18 (Scopus). Liczba cytowań 879 (Web of Science)/980 (Scopus). Jest autorem 1 monografii oraz współautorem 13 rozdziałów w monografiach (w tym 6 w języku angielskim). Był promotorem w 3 zakończonych przewodach doktorskich, a obecnie jest promotorem 3 rozpraw doktorskich (w tym 2 doktoratów wdrożeniowych). Recenzent 7 rozpraw doktorskich (w tym 1 praca w j. angielskim z Indii), 9 rozpraw habilitacyjnych, 3 wniosków na tytuł profesora, 1 wniosku na stanowisko profesora uczelni.

Inne informacje

Jest członkiem Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, Sekcja ochrony zasobów wodnych i zaopatrzenia w wodę oraz członkiem Polskiej Akademii Nauk, Oddział w Lublinie, Komisja Ochrony i Kształtowania Środowiska Przyrodniczego. Jest zastępcą prezesa Lubelskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Inżynierii Ekologicznej; przewodniczącym Rady Naukowej Dyscypliny Inżynieria Środowiska, Górnictwo i Energetyka oraz Kierownikiem Katedry Inżynierii Środowiska i Geodezji Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie; przewodniczącym Senackiej Komisji ds. Kadr Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie; opiekunem studenckiego koła naukowego Inżynieria środowiska; członkiem Regionalnej Rady Ochrony Przyrody przy Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie; członkiem Rady Naukowej Roztoczańskiego Parku Narodowego. Jest członkiem zespołu redakcyjnego czasopisma naukowego *Journal of Ecological Engineering*. Jest inicjatorem i przewodniczącym Komitetu Naukowego cyklicznej międzynarodowej konferencji naukowej pt. *Ecological and Environmental Engineering* oraz konferencji naukowo-technicznej pt. *Nowe Kierunki Badań w Inżynierii Środowiska, Energetyce i Geodezji*.

Adres służbowy:

Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie, Wydział Inżynierii Produkcji, Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji, ul. Leszczyńskiego 7, 20-069 Lublin,

e-mail: krzysztof.jozwiakowski@up.lublin.pl

<https://nauka-polska.pl/#/profile/scientist?id=92614&k=uncs6f>

PROF. DR HAB. INŻ. RADOSŁAW JUSZCZAK

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej

Awanse naukowe

- magister inżynier ochrony środowiska, specjalność: ochrona wód w krajobrazie rolniczym (2000), Akademia Rolnicza im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu
- stopień doktora nauk rolniczych (2004), j.w.
- stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie ochrona i kształtowanie środowiska (2014). Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu
- tytuł profesora nauk technicznych (2020), Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Obszary badań/zakres/znaczenie

Tematyka badawcza dotyczy oceny wpływu zmian klimatu, warunków hydrologicznych i ekstremalnych zjawisk pogodowych (min. fal upałów i suszy) na funkcjonowanie torfowisk i agrocenoz (min. bilanse wymiany gazów szklarniowych; fenologię; charakterystyki biofizyczne, morfologiczne i spektralne roślinności). Zajmuje się również oceną skutków degradacji i renaturyzacji torfowisk wysokich oraz wpływu tych procesów na emisję gazów szklarniowych do atmosfery.

Dorobek naukowy

Autor, lub współautor ponad 100 oryginalnych prac naukowych, w tym 45 publikacji z Impact Factor; Indeks Hirscha 22 (wg. SCOPUS), liczba cytowań 1334, sumaryczny IF= 164,4 (stan na 1.07.2023). Współautor patentu Nr. P.421286. Kierownik projektów krajowych finansowanych przez NCN (OPUS-2016/21/B/ST10/02271; PRELUDIUM BIS-2020/39/O/ST10/00775); projektu międzynarodowego finansowanego przez MNiSW (752/1/N-COST-2010-0); projektów międzynarodowych finansowanych przez NCBR (POL-NOR/203258/31/2013) i EUFAR FP7 (SWAMP Harier 2015/02/CE). Wykonawca 31 projektów badawczych, w tym w 13 projektach międzynarodowych: finansowanych przez NCN (BiodivRestore-2021/03/Y/ST10/00093; OPUS LAP-2020/37/B/ST10/01213); w ramach 6 i 7 Programu Ramowego UE (CARBOEUROPE-IP, NITROEUROPE-IP, AGRIDEMA-SSA, ADAGIO-SSA, GREENFLUX-TOK, GHG-EUROPE, INGOS, EUFAR); Europejskiej Agencji Kosmicznej (FLEX-EU i POLIMOS); Polsko-Norweskiego Programu Badawczego (WETMAN) finansowanego przez NCBR. Uczestnik w 4 Akcjach COST (EUROSPEC-ES0903, OPTIMISE-ES1309, CLIMMANI-ES1308 i SENSECO- CA17134) jako krajowy delegat/lub za-ca delegata i członek zarządu ww. Akcji COST. Promotor 3 obronionych prac doktorskich. Recenzent w 7 postępowaniach o awans naukowy (1 - tytuł profesora, 2 – stopień doktora habilitowanego, 4 – promocje doktorskie).

Inne informacje

Jest członkiem: Komitetu Inżynierii Środowiska, Sekcji ochrony klimatu i atmosfery KIS PAN (od 2020); Zespołu doradczego ds. oceny wniosków i raportów w ramach programu „Doktorat wdrożeniowy” (od 2021) przy MEiN, Zespołu ekspertów ds. oceny wniosków projektowych NCBR (od 2021). Był członkiem: Zespołu doradczego ds. wykazów czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych w dyscyplinie inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka (2019) przy MEiN; Zespołu ekspertów KEN (ewaluacja 2022); Zespołu ekspertów NCN w panelu ST10 (2018–2022). Jest członkiem Rady Dyscypliny inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka na Wydziale Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej UPP. Pełnomocnik Rektora UPP ds. otwartego dostępu.

Adres służbowy

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej, ul. Piątkowska 94, 60-649 Poznań; e-mail: radoslaw.juszcak@up.poznan.pl

https://nauka-polska.pl/#/profile/scientist?id=127169&_k=bmrvp1

ORCID: 0000-0002-5212-7383

DR HAB. INŻ. TOMASZ KAŁUŻA, PROF. UNIWERSYTETU PRZYRODNICZEGO W POZNANIU

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej

Awanse naukowe i przebieg pracy zawodowej

- magister inżynier melioracji wodnych i inżynierii środowiska (1991), Akademia Rolnicza im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu
- stopień doktora, dziedzina: nauk rolniczych, dyscyplina: kształtowanie środowiska (2000), Akademia Rolnicza im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu
- stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych, dyscyplina: kształtowanie środowiska (2011), Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu (UPP)
- od 2020 Prodziekan ds. Nauki, Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu
- 2017 - profesor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu
- 2017 - kierownik Katedry Inżynierii Wodnej i Sanitarnej, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu
- 1991- asystent, a od 2000 adiunkt w Katedrze Inżynierii Wodnej i Sanitarnej, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

Obszary badań/zakres/znaczenie

Główny obszar badań naukowych dotyczy badania wpływu roślinności na opory i warunki przepływu w korytach otwartych (szeroko rozumianej Ekohydrauliki). Łączy się to z oceną oddziaływania na środowisko przekształceń w obrębie dolin i koryt rzecznych, a także gospodarowania zasobami wodnymi oraz inżynierii wodnej. Aktualne zainteresowania badawcze dotyczą również renaturyzacji i rewitalizacji rzek, a także zagadnień hydraulicznych związanych z zagospodarowaniem wód opadowych.

Dorobek naukowy

Liczba rekordów w bazie Web of Science wynosi 46, indeks Hircha – 10, a liczba cytowań – 237. Według bazy Expertus Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu liczba rekordów wynosi 163. W tej liczbie 86 to artykuły w czasopiśmie (40 - w czasopiśmie posiadających IF) i 12 monografii. Pozostałe artykuły to rozdziały w książkach, monografiach, materiałach konferencyjnych a także redakcje czasopism, materiałów konferencyjnych i streszczenia. Promotor 2 prac doktorskich. Recenzent w 10 postępowaniach o awans naukowy (4 - promocje habilitacyjne, 6 – promocji doktorskich) oraz recenzent wydawniczy 3 monografii naukowych.

Inne informacje

Członek sekcji kształtowania środowiska i zrównoważonego rozwoju Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, członek sekcji Budowli Hydrotechnicznych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, członek Komisji Nauk o Ziemi i Środowisku przy Oddziale Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu. Członek zespołu ds. adaptacji lasów komunalnych Miasta Poznania do zmian klimatycznych przy prezydencie miasta Poznania. Członek zespołu redakcyjnego czasopisma Acta Scientiarum Polonorum seria Formatio Circumiectus. Przewodniczący koła zakładowego SITWM przy Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu i przewodniczący Stowarzyszenia „Towarzystwo Naukowe Inżynierii i Gospodarki Wodnej. Doświadczenie naukowe zdobyte w kraju i za granicą w trakcie długo- i krótkoterminowych staży badawczych m.in. w Technische Universität Braunschweig, Rheinisch-Westfälische Technische Hochschule Aachen, Universität Rostock, Leibniz Universität Hannover.

Adres służbowy i dodatkowe informacje

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej, ul. Wojska Polskiego 28, 60-637 Poznań, e-mail: tomasz.kaluza@up.poznan.pl,

<https://sparrow.up.poznan.pl/kiwis/osoby/kaluza.pdf>

DR HAB. INŻ. AGNIESZKA KARZMARCZYK, PROF. SGGW

**Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Instytut Inżynierii Środowiska,
Katedra Kształtowania Środowiska**

Awanse naukowe

- doktor nauk rolniczych w zakresie kształtowania środowiska (2003). Wydział Inżynierii i Kształtowania Środowiska, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie
- doktor habilitowany nauk technicznych, w dyscyplinie naukowej inżynieria środowiska (2018), Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska, Politechnika Gdańska

Obszary badań/zakres/znaczenie

Prowadzi badania w zakresie ograniczania zanieczyszczenia wód fosforanami, a w szczególności zastosowania materiałów reaktywnych do usuwania fosforanów w różnego rodzaju obiektach inżynierskich tj. oczyszczalnie hydrofitowe i inne systemy do oczyszczania małych ilości ścieków oraz obiekty błękitno-zielonej infrastruktury, a także w zakresie utrzymania jakości wody w stawach kąpielowych oraz poprawy jakości wody w małych ciekach i zbiornikach wodnych będących odbiornikami zanieczyszczeń ze źródeł punktowych i obszarowych. Jest współautorem objętej ochroną patentową metody stosowania materiałów reaktywnych w postaci filtrów zawieszonych (SRF), a także składu substratu niskoemisyjnego do zastosowania w konstrukcji dachów zielonych. Badania materiałów reaktywnych rozszerzyła o aspekt roli błony biologicznej w ograniczaniu wiązania fosforu przez te materiały a także o analizę form w jakich fosfor jest wiązany w aspekcie możliwości jego ponownego wykorzystania. Prowadzi także badania w zakresie uwalniania fosforu z materiałów konstrukcyjnych i filtracyjnych a także metod analizy tych materiałów. Pozostałe zainteresowania naukowe obejmują: ocenę skuteczności i trwałości złóż hydrofitowych oczyszczalni ścieków; uwarunkowania wykorzystania ścieków odpływających z lokalnych systemów oczyszczania do produkcji biomasy na cele energetyczne; zastosowania materiałów reaktywnych w systemach filtracyjnych stawów przydomowych oraz zagospodarowania ścieków w obszarach o rozproszonej zabudowie.

Adres służbowy i dodatkowe informacje

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Instytut Inżynierii Środowiska, Katedra Kształtowania Środowiska, ul. Nowoursynowska 159, 02-776 Warszawa,
e-mail; agnieszka_karczmarczyk@sggw.edu.pl, tel. 22 5935382;

<https://orcid.org/0000-0002-1565-3501>

<https://bw.sggw.edu.pl/info/author/WULS304eae5d76c14f289a48933b006d6806/>

PROF. DR HAB. INŻ. PIOTR KOSZELNIK

Politechnika Rzeszowska im. I. Łukasiewicza

Awanse naukowe i przebieg pracy zawodowej

- ukończył studia na kierunku technologia chemiczna (1996) na Politechnice Rzeszowskiej i został zatrudniony w Zakładzie Inżynierii i Chemii Środowiska na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej, gdzie pracuje nieprzerwanie do dzisiaj.
- stopień naukowy doktora w dyscyplinie inżynieria środowiska (2003) na Politechnice Lubelskiej
- stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska (2009) na Politechnice Warszawskiej.
- tytuł naukowy profesora nauk inżynieryjno-technicznych (2020)

Obszary badań/zakres/znaczenie

Działalność naukowo-badawcza skupia się wokół zagadnień związanych z ochroną środowiska wodnego przed eutrofizacją i zanieczyszczeniami antropogenicznymi w tym zanieczyszczeniami nowej generacji (emerging pollutants) oraz wykorzystaniem analizy stabilnych izotopów do interpretacji przyczyn i kierunków zmian jakości środowiska. Praca doktorska oraz habilitacyjna dotyczyły problematyki ochrony przed eutrofizacją wód zbiorników zaporowych w tym zbiornika Solina.

Dorobek naukowy

Jest autorem i współautorem siedemdziesięciu publikacji indeksowanych w bazach Scopus i Web of Science oraz dziewięćdziesięciu pięciu innych recenzowanych publikacji w czasopiśmie, materiałach konferencyjnych i monografiach. Jest współautorem trzech patentów i trzech aktualnych zgłoszeń patentowych. Jest zaangażowany w badania i rozwój jako: kierownik w czterech oraz wykonawca w trzynastu projektach badawczych finansowanych ze środków krajowych i europejskich; promotor w pięciu przewodach doktorskich; recenzent w dziewięciu przewodach doktorskich, trzynastu postępowaniach habilitacyjnych i jednym o tytuł naukowy; członek komisji habilitacyjnej w dwóch postępowaniach habilitacyjnych. Jest współautorem trzech skryptów dydaktycznych i promotorem ponad stu pięćdziesięciu prac inżynierskich i magisterskich. Kierował zadaniami w projektach finansowanych przez, i w ramach, NCBiR/POIR, w których liderami były jednostki przemysłowe. Odbył staż przemysłowy w Tarnobrzeskich Wodociągach Sp. z o.o. zakończony wdrożeniem technologii. Ponadto wykonał ponad 50 prac na zlecenie, ekspertyz i opinii.

Inne informacje

Na Politechnice Rzeszowskiej pełnił wiele funkcji. W latach 2012–2019 był dziekanem Wydziału Budownictwa, Inżynierii Środowiska i Architektury. W latach 2010–2020 kierował Katedrą Inżynierii i Chemii Środowiska. W kadencji 2020-2024 pełni funkcję rektora Politechniki Rzeszowskiej. Jest członkiem kilku organizacji: Komitetu Inżynierii Środowiska PAN (trzy kadencje), gdzie od 2020 r. pełni funkcję wiceprzewodniczącego; Wojewódzkiej Komisji do Spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko, oraz kilku organizacji branżowych. Jest przewodniczącym komisji nauki Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych (KRPUT) w kadencji 2020–2024. Był członkiem komitetów naukowych wielu konferencji krajowych i zagranicznych. Za swą działalność naukową i organizacyjną został odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej, a także srebrnym i brązowym medalem Za Zasługi dla Pożarnictwa oraz medalem Za Zasługi dla Krajowej Administracji Skarbowej oraz wielokrotnie nagrodami rektora za działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną.

Adres służbowy

Aleja Powstańców Warszawy 12, 35-959 Rzeszów. e-mail: pkoszel@prz.edu.pl;

Strona domowa: <https://pkoszel.v.prz.edu.pl>;

Nauka Polska: <https://nauka-polska.pl/#/profile/scientist?id=116775&k=jshsj1>

DR HAB. INŻ. LESZEK KSIĄŻEK, PROF. URK

Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kollątaja w Krakowie, Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji

Awanse naukowe i przebieg pracy zawodowej

- magister inżynier inżynierii środowiska (1993), Akademia Rolnicza w Krakowie
- staż naukowy, Wageningen Agricultural University oraz WL Delft Hydraulics, Holandia (1994)
- doktor nauk rolniczych w zakresie kształtowania środowiska (2000), Akademia Rolnicza w Krakowie
- staż naukowy: National Center for Computational Hydroscience and Engineering, The University of Mississippi, USA (2004)
- doktor habilitowany nauk rolniczych w dyscyplinie kształtowanie środowiska (2011), Uniwersytet Rolniczy w Krakowie

Obszary badań/zakres/znaczenie

Obszar badań naukowych obejmuje przepływy w korytach otwartych, inżynierię rzeczną i ekohydraulikę będąc ukierunkowanym na procesy morfologiczne, warunki równowagi hydrodynamicznej w rzekach, ochronę przeciwpowodziową, kształtowanie się siedlisk dla organizmów wodnych oraz przepływ środowiskowy. W pracy wykorzystuje zarówno modelowanie fizyczne jak i modelowanie numeryczne stosując modele jedno-, dwu- i trójwymiarowe jako narzędzia do symulacji warunków przepływu wody i prognozowania procesów fluwialnych. Efektem współpracy z otoczeniem gospodarczym są projekty związane z ochroną przeciwpowodziową, równowagą hydrodynamiczną i ciągłością ekologiczną cieków, renaturyzacją oraz udrażnianiem rzek. Wraz z zespołem jest autorem koncepcji budowy i przebudowy przepławek dla ryb na Białej Tarnowskiej i Wisłoce w ramach projektu, który otrzymał międzynarodową nagrodę Fish Passage 2022.

Dorobek naukowy

Publikacje: oryginalne prace twórcze – 93, raporty, ekspertyzy – 57. Ilość cytowań wg bazy danych Web of Science: 137. Promotor 2 prac doktorskich. Recenzent w 5 postępowaniach o awans naukowy (2 – stopień doktora habilitowanego, 3 – promocje doktorskie) a także członek lub sekretarz komisji habilitacyjnych (4). Przewodniczący Zespołu oceny Indywidualnego Planu Badawczego w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie. Opiekun naukowy doktoranta z Department of Environment and Soil Science, University of Lleida, Hiszpania oraz studenta z Ecole Nationale du Génie de l'Eau et de l'Environnement de Strasbourg, Francja.

Inne informacje

Jest członkiem Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, przewodniczący Sekcji Kształtowania środowiska i zrównoważonego rozwoju (2020–2023), Komitetu Gospodarki Wodnej PAN, (od 2011) oraz Komisji Gospodarki Wodnej PAN O/Kraków (od 2011). Od 2009 jest kierownikiem konferencji Ogólnopolska Szkoła Hydrauliki (pod auspicjami KGW PAN). W latach 2012–2013 był członkiem Zespołu ds. Ochrony i Rozwoju Żywych Zasobów Wód przy MRiRW a w latach 2019–2022 Rady ds. EkoMałopolski. Jest członkiem stowarzyszeń zawodowych: International Association for Hydro-Environment Engineering, Stowarzyszenia Hydrologów Polskich oraz SITWiM. Pełnił funkcję kierownika Katedry Inżynierii Wodnej i Geotechniki 2014–2019, prodziekana 2012–2019, przewodniczącego Rady Dyscypliny inżynieria środowiska, górnictwo i energetyki 2019–2020. Od 2020 roku pełni funkcję Dziekana Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie. Jest członkiem Rady Dyscypliny inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka oraz Senatu Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie.

Adres służbowy i dodatkowe informacje

Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kollątaja w Krakowie, Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji, Al. Mickiewicza 21, 31-120 Kraków, e-mail: leszek.ksiazek@urk.edu.pl, ORCID: 0000-0003-0678-3328, Baza Nauka Polska: 93023.

PROF. DR HAB. INŻ. HANNA OBARSKA-PEMPKOWIAK

Politechnika Gdańska, Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska

Awanse naukowe

- magister inżynier chemii, technologia związków nieorganicznych (1971)
- stopień doktora w dziedzinie nauk technicznych, w dyscyplinie inżynieria środowiska (1978)
- stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych, w dyscyplinie inżynieria wodna, sanitarna i ekologiczna (1993)
- tytuł profesora nauk inżynieryjno-technicznych (2002)

Obszary badawcze

Oczyszczanie wód i ścieków ze szczególnym uwzględnieniem technologii hydrofitowej, utylizacja osadów ściekowych, dyfuzja i respiracja tlenu w gruncie, samooczyszczanie gruntów z materii organicznej, rozmieszczenie metali ciężkich w środowisku.

Dorobek naukowy

- Autorka i współautorka 300 artykułów naukowych i rozdziałów w monografiach (w tym 130 w czasopismach recenzowanych, 83 publikacje na liście WoS) oraz 9 książek.
- Udział w realizacji 15 projektów naukowych finansowanych ze środków krajowych lub zagranicznych (jako kierownik lub główny wykonawca).
- h-indeks: 18, liczba cytowań 756 (wg bazy Scopus), 736 (616) (wg bazy WoS).
- Promotor 7 ukończonych rozpraw doktorskich, recenzent 22 rozpraw doktorskich, 36 wniosków habilitacyjnych, 21 wniosków profesorskich oraz 30 monografii i skryptów.

Inne osiągnięcia

Pełnione funkcje: Prodziekan ds. Nauki Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska PG w latach: 2004–2005 i 2005–2008, Kierownik Katedry Technologii Wody i Ścieków PG w latach: 2006–2018, Vice Przewodnicząca Komitetu Inżynierii Środowiska PAN w kadencji: 2020 – 2024, czł. honor., IWA Specialist Group on Use of Macrophytes in Water Pollution Control (od 2012), współpraca w ramach Science for Peace z North Atlantic Treaty Organization (NATO), członek Komisji Gospodarki Wodnej Deltą Wisły Oddział PAN w Gdańsku, członek Komitetu Naukowego Środkowopomorskiego Towarzystwa Naukowego Ochrony Środowiska, członek Rady Programowej Rocznika Ochrony Środowiska, członek Komitetu Redakcyjnego Journal of Water Land Development

Nagrody i wyróżnienia: Medal Komisji Edukacji Narodowej (2001), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2004). Nagroda JM. Rektora PG za długoletnią służbę w 2019 r. kilkudziesiąt wdrożeń technologii hydrofitowej w gospodarce komunalnej, wyróżnienie NOT i Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych w konkursie Mistrz Techniki 2010/2011, za wdrożenie i promocję „Inżynierii ekologicznej na przykładzie przydomowych oczyszczalni ścieków”. Medal Prezydenta Miasta Gdańska (2014) za działalność na rzecz inżynierii środowiska, nagroda Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w dziedzinie naukowej (2015), ZIELONY LAUR - 2018, w konkursie "Zielony Laur" Polskiej Izby Gospodarczej "Ekorozwój", za opracowanie i wdrożenie innowacyjnej technologii hydrofitowej w gospodarce komunalnej.

Adres służbowy i dodatkowe informacje

Politechnika Gdańska, Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska, Katedra Technologii w Inżynierii Środowiska, ul. Narutowicza 11/12, 80-233 Gdańsk, e-mail: hoba@pg.edu.pl

Web of Science <https://www.webofscience.com/wos/author/record/1032553.16367184>

<https://mostwiedzy.pl/pl/hanna-obarska-pempkowiak,2583>

https://nauka-polska.pl/#/profile/scientist?id=61138&_k=9hws3o

ORCID: 0000-0001-6988-0016

PROF. DR HAB. LUCJAN JAN PAWŁOWSKI, czł. PAN

Politechnika Lubelska, Wydział Inżynierii Środowiska

Awanse naukowe

- magister chemii (1969), Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie,
- stopień doktora w dyscyplinie inżynieria środowiska (1976), Politechnika Wroclawska, promotor - prof. dr hab. inż. Tomasz Winnicki
- stopień doktora habilitowanego (1980) Politechnika Wroclawska
- tytuł profesora nauk technicznych (1986) - w momencie mianowania był najmłodszym profesorem nauk technicznych w Polsce.

Obszary badań i dorobek naukowy

Jest autorem 22 monografii, 216 prac naukowych i 109 patentów. Tematyka najważniejszych prac naukowych dotyczy zastosowania wymiany jonowej do uzdatniania wody i oczyszczania ścieków (43 prace i 48 patentów, m.in. oryginalna metoda recykulacji składników ściekowych w przemyśle azotowym i metalurgicznym) oraz, w ostatnim czasie, ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, w szczególności emisji CO₂ ze źródeł antropogenicznych i sekwestracji CO₂ w ekosystemach rolniczych. Wypromował 13 doktorów.

Pełnione funkcje i wyróżnienia

W 1997 r. został wyróżniony przez Chińską Akademię Nauk tytułem profesora honorowego. W 1993 r. został wybrany na wiceprzewodniczącego jednego z największych polskich towarzystw naukowych – Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Funkcję tę pełnił przez jedną, trzyletnią kadencję. W 1996 r. został wybrany na wiceprzewodniczącego Komitetu *Człowiek i Środowisko*, przy prezydium Polskiej Akademii Nauk, a w 1999 r. na przewodniczącego Komitetu Inżynierii Środowiska Polskiej Akademii Nauk. Ukoronowaniem jego kariery jest wybór w 2010 r. na członka Polskiej Akademii Nauk. Przez dwie kadencje pełnił funkcje wiceprzewodniczącego Rady Kuratorów Wydziału Nauk Technicznych Polskiej Akademii Nauk. Jest też od 2003 r. członkiem Polskiej Akademii Inżynierskiej. Ponadto w 2010 r. został wybrany na członka International Academy of Ecological Safety and Nature Management z siedzibą w Moskwie a w 2010 r. zostaje wybrany na członka European Academy of Sciences and Arts, w 2021 r. został wybrany na członka prezydium tej Akademii. W latach 2005–2007 był członkiem unijnego komitetu *Environmental and Sustainable Development*. Od 2005 r. bierze udział w komisji oceniającej kandydatów na stypendystów Fulbright Foundation, USA. Od 2007 r. jest członkiem Komitetu Nominującego do nagrody Green Prize przyznawanej przez japońską fundację Ashai. Pełnił liczne funkcje administracyjne, w tym dyrektora, zorganizowanego przez siebie od podstaw, Instytutu Inżynierii Ochrony Środowiska czy też Dziekana Wydziału Inżynierii Środowiska. Na początku transformacji polskiej, w latach 1980 – 86, pełnił funkcję Prorektora ds. nauki i współpracy zagranicznej Politechniki Lubelskiej. W tym czasie wniósł niezaprzeczalny wkład tworząc nowy, motywujący przede wszystkim młodych pracowników, system zarządzania badaniami naukowymi. W latach 1980 – 86 był członkiem zespołu doradców Lecha Wałęsy. W latach 1993–95 pełnił funkcje szefa zespołu doradców marszałka sejmu, prof. W. Chrzanowskiego. Jest organizatorem konferencji międzynarodowych, sympozjów i spotkań naukowych. Organizuje Kongresy Inżynierii Środowiska, których celem jest prezentacja dorobku polskich środowisk naukowych reprezentujących inżynierię środowiska. Wybrane prace konferencyjne opracowane w języku angielskim publikowane są w monografiach międzynarodowych wydawnictw naukowych, takich jak Elsevier czy Taylor & Francis.

Z inicjatywy Profesora Lucjana Pawłowskiego powstała w 2004 r. sieć tematyczna „*Pathways of pollutants and mitigation strategies of their impact on the ecosystems*”, mająca od 2005 r. status międzynarodowej. Skupia ona obecnie 19 członków (w tym 11 krajowych i 8 zagranicznych). Od 2004 r. organizowany jest workshop „*Pathways of pollutants and mitigation strategies of their impact on the ecosystems*” pod patronatem tej sieci naukowej.

Adres służbowy i dodatkowe informacje

Politechnika Lubelska, Wydział Inżynierii Środowiska, Katedra Inżynierii Ochrony Środowiska, ul. Nadbystrzycka 40B, 20-618 Lublin, e-mail: l.pawlowski@pollub.pl

Baza publikacji pracowników PL - <https://pub.pollub.pl/author/1074/articles/>

PROF. DR HAB. MAŁGORZATA PAWŁOWSKA

Politechnika Lubelska, Wydział Inżynierii Środowiska

Awanse naukowe

- tytuł magistra ochrony środowiska (1993), Katolicki Uniwersytet Lubelski
- stopień doktora nauk rolniczych w dyscyplinie agronomia-agrofizyka (1999), Instytut Agrofizyki PAN im. B. Dobrzańskiego w Lublinie
- stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska (2010), Politechnika Wroclawska
- tytuł profesora nauk technicznych (2018), Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Obszary badań

Zainteresowania naukowe koncentrują się na zagadnieniach związanych z odzyskiem energii z odpadów organicznych, redukcją stężeń gazów cieplarnianych w atmosferze oraz możliwością wykorzystania odpadów z sektora energetycznego w rekultywacji terenów zdegradowanych.

Dorobek naukowy

Liczba rekordów w bazie Scopus wynosi 57, indeks Hirscha – 12, a liczba cytowań – 383. Na dorobek naukowy składa się autorstwo lub współautorstwo 105 prac, w tym 40 artykułów w czasopismach naukowych, 4 monografie, 24 rozdziałów w monografiach, współredakcja 5 monografii wydanych przez wydawnictwa zagraniczne, współautorstwo 15 patentów i kilkudziesięciu zgłoszeń patentowych. Jest współautorem podręcznika akademickiego „*Biopaliwa – technologie dla zrównoważonego rozwoju*” (PWN, 2012). Brała udział w realizacji 9 projektów badawczych, dotyczących m.in. ograniczania emisji zanieczyszczeń gazowych ze składowisk odpadów komunalnych i zagospodarowania odpadów wydobywczych.

Była promotorem 3 zakończonych rozpraw doktorskich, recenzentem 7 prac doktorskich, 6 wniosków habilitacyjnych, 5 wniosków o tytuł profesora, recenzentem wydawniczym 4 monografii naukowych habilitacyjnych lub profesorskich, 5-krotnie była członkiem lub sekretarzem w komisjach habilitacyjnych.

Inne informacje

Pracuje na Politechnice Lubelskiej od 1993 r. W latach 2013–2019 była kierownikiem Zakładu Inżynierii Paliw Alternatywnych w Instytucie Inżynierii Odnawialnych Źródeł Energii. Od 2019 r. pełni funkcję kierownika Katedry Konwersji Biomasy i Odpadów w Biopaliwa, a od 2020 r. Przewodniczącej Rady Dyscypliny Naukowej Inżynieria Środowiska, Górnictwo i Energetyka, członkiem Senatu Politechniki Lubelskiej oraz Przewodniczącą Senackiej Komisji ds. Rozwoju Kadry. Jest członkiem Komitetu Inżynierii Środowiska PAN oraz Europejskiej Akademii Nauk i Sztuki (EASA) w Salzburgu (od 2021). Jest współredaktorem serii monografii „*Advances in Environmental Engineering*” wydawanej przez Routledge, Taylor&Francis Group.

Została wyróżniona Medalem KEN (2012), Srebrnym Medalem na Długoletnią Służbę (2019). Jest laureatem nagrody naukowej im. J.O. Chmielewskiego PAN, Wydziału Nauk o Ziemi i Nauk Górniczych (2000), była wielokrotnie nagradzana przez rektora PL za działalność naukową lub organizacyjną.

Adres służbowy i dodatkowe informacje

Politechnika Lubelska, Wydział Inżynierii Środowiska, Katedra Konwersji Biomasy i Odpadów w Biopaliwa, ul. Nadbystrzycka 40B, 20-618 Lublin, e-mail: m.pawlowska@pollub.pl

<https://orcid.org/0000-0002-5976-7420>

Baza publikacji pracowników PL:

https://pub.pollub.pl/?type=x&x_title=&x_author=Paw%C5%82owska+Ma%C5%82gorzata&x_date_start=1993&x_date_end=2024

PROF. DR HAB. INŻ. CZESŁAWA ROSIK-DULEWSKA, czł. rzecz. PAN

Instytut Podstaw Inżynierii Środowiska PAN Zabrze

Awanse naukowe i przebieg pracy zawodowej

- magister inżynier (1972), AR Wrocław
- stopień doktora, specjalność: rekultywacja terenów przemysłowych (1980)
- stopień doktora habilitowanego (1993), AR Wrocław
- tytuł profesora (1999)
- stanowisko profesora (od 2002)

Obszary badawcze

- technologie, zasady i wymogi związane z przyrodniczym zagospodarowaniem odpadów mineralnych oraz organicznych, w tym głównie osadów ściekowych i kompostów z odpadów komunalnych (interakcja ze środowiskiem)
- odzysk niekonwencjonalnych nośników energii, w tym ciepła odpadowego z procesów technologicznych oraz energii wód geotermalnych
- procesy fizykochemiczne i biologiczne podgrzewanych gleb
- interakcja odpadów ze środowiskiem oraz dobór procesów unieszkodliwiania i odzysku odpadów, w oparciu o ich właściwości fizyczne i chemiczne
- sorpcja zanieczyszczeń organicznych na odpadowych sorbentach organicznych i mineralnych
- przemiany związków chloroorganicznych w procesie tlenowego i beztlenowego rozkładu zanieczyszczonych odpadów organicznych
- rekultywacja biologiczna składowisk odpadów, w tym energetycznych i komunalnych.

Dorobek naukowy

Ponad 295 opublikowanych prac, w tym: 15 monografii (autorskie i współautorskie), w tym monografia wydana przez PWN *Podstawy gospodarki odpadami*, która doczekała się aż 6 wydań (każde uaktualniane w ok. 30%) i dodruków, 187 oryginalnych prac naukowych opublikowanych w czasopiśmie zagranicznych i krajowych, w tym 64 indeksowane w bazie JCR, jednoautorski patent nr P.392824 na wynalazek pt.: *Układ odzysku ciepła odpadowego wód zrzutowych z energetyki*.

Inne informacje

Pelnione funkcje: Członek koresp. PAN (od 2016); Członek rzecz. PAN Wydział IV PAN – nauki techniczne (od 2021); Członek European Academy of Science and Arts (od 2020); Zastępca Przewodniczącego Rady Kuratorów Wydziału IV Nauk Technicznych PAN (2019 – 2023); Członek Komisji ds. Etyki w nauce (od 2023); Członek Prezydium Oddziału PAN Katowice (od 2019 do nadal); Członek Komisji Rewizyjnej PAN (2019–2023), Przedstawiciel PAN w Interdyscyplinarnym Zespole Doradczym ds. Kryzysu Klimatycznego przy Prezesie PAN (od 2020 do nadal); Dyrektor Instytutu Podstaw Inżynierii Środowiska PAN w Zabrzu (2001–2012); Kierownik Katedry Ochrony Powierzchni Ziemi (2002–2021); Dyrektor Instytutu Ochrony i Kształtowania Środowiska (od 2018); Kierownik Katedry Gospodarki Odpadami i Ściekami, Wydział Przyrodniczo-Techniczny Uniwersytetu Opolskiego (1993–2021); członek Komitetu Inżynierii Środowiska PAN (od 1996), w latach 2007–2015 przewodnicząca, od 2016 do obecnie Członek Prezydium; Członek 7 (Przewodnicząca 2) Rad Naukowych 5 Instytutów PAN i 2 Resortowych); Członek Komitetów Redakcyjnych 9 czasopism nauk., w tym m.in.: Red. Naczelna: *Archives of Environmental Protection (WoS)* i serii monografii *Prace i Studia* (wyd. IPIŚ PAN), członek Rady Programowej serii monografii *Studia Inżynierii Środowiska PAN* oraz 2. serii wydawanych przez Taylor&Francis (*Environmental Engineering Series* i *Innovations in Environmental Engineering*). Promotor 6. doktorów i 2. w trakcie, ok. 300. prac dyplomowych, recenzent sporadycznie w dziedzinie n. rolniczych, natomiast generalnie w dziedzinie n. technicznych, tj. **30 rozpraw doktorskich, 43 wniosków habilitacyjnych i 27 wniosków profesorskich, 6 wniosków na stanowisko profesora nadzw., 4 na stanowisko prof. zwyczaj.,** ponad 180 prac dla wydawnictw krajowych i zagranicznych, oraz ok. 10/rok wniosków składanych do KBN, MNiSW, NCN lub NCBiR.

Najważniejsze medale i odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2011); Medal Edukacji Narodowej (2010); Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi, Złota Odznaka za Zasługi dla Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (1996); 8-krotnie nagrody I i II stopnia JM Rektora UO, Statuetka OPOLSKA OZE w kategorii Działalność na rzecz Promocji Ekoenergetyki.

Adres służbowy i dodatkowe informacje

Instytut Podstaw Inżynierii Środowiska Polskiej Akademii Nauk, ul. Marii Skłodowskiej-Curie 34, 41-819 Zabrze, e-mail: czeslawa.dulewska@ipispan.edu.pl

Strona [www IPISPAN,](http://www.IPISPAN,) <http://ipis.pan.pl/ipispan/pl/struktura/zaklad-gospodarki-odpadami-i-analiz-srodowiskowych/item/103-czeslawa-rosik-dulewska>

DR HAB. INŻ. STANISŁAW M. RYBICKI

Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki, Politechnika Krakowskiej im. T. Kościuszki

Awanse naukowe i zawodowe

- magister inżynier: budownictwo (1983)
- stopień doktora nauk technicznych, technologia wody i ścieków (1996)
- doktor habilitowany nauk technicznych, inżynieria środowiska, gospodarka wodno-ściekowa, technologia wody i ścieków (2016)
- profesor uczelni (od 2019)
- uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi:
 - w specjalności konstrukcyjno-inżynierskiej bez ograniczeń, nr 184/86 (1986)
 - w specjalności instalacyjno-inżynierskiej bez ograniczeń, nr 226/86 (1986)
- uprawnienia do samodzielnego projektowania w specjalności instalacyjno-inżynierskiej, nr 976/RP (1994)

Obszar badawczy

Technologia wody i ścieków, gospodarka wodno-ściekowa, ochrona jakości zasobów wodnych, przeróbka osadów, zasady proekologicznego kształtowania miast i osiedli, awarie urządzeń i obiektów infrastruktury miejskiej, zastosowanie AI w uzdatnianiu i dystrybucji wody (kierownik projektu)

Kierownik prac badawczych (kierowanie 2 projektami NCBiR, KBN, główny wykonawca w 3 projektach), autor ponad 30 prac projektowych w zakresie obiektów wodociągowych kanalizacyjnych oraz technologii wody i ścieków, autor ponad 70 opinii i prac doradczych realizowanych dla instytucji samorządowych i centralnych.

Dorobek naukowy

Autor/współautor 161 prac naukowych, w tym 52 w czasopismach lub wydawnictwach o zasięgu międzynarodowym; 23 publikacji indeksowanych w bazie WoS (indeks Hirscha wg WoS 6); autor/współautor 2 monografii (w tym jedna wydana w Szwecji). Promotor 2 obronionych prac doktorskich, promotor 4 prac doktorskich w trakcie realizacji w tym: 2 doktoraty w programie „Polidoctus” (obrona planowana na 2023 rok) i 1 doktorat wdrożeniowy. Recenzent 4 prac doktorskich, recenzent w 4 przewodach habilitacyjnych.

Wykładowca wizytujący na uczelniach zagranicznych: Politechnice Królewskiej, Sztokholm, Szwecja (2004–2020), Università deli Studi di Cagliari, Włochy, (2009), Université de Geneve, Instytut A-F Forell, Szwajcaria (2011–2014); TUBerlin (2016-2020).

Inne informacje

Członek Komitetu Inżynierii Środowiska PAN; Członek Komitetu Gospodarki Wodnej PAN; Członek PZLiTS NOT (od 1983); Członek Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa (od założenia Izby, 2001); Członek International Water Association IWA (od 2004); Członek Rady Programowej ds. gospodarki wodnościekowej Miasta Krakowa (od 2011).

Adres służbowy i dodatkowe informacje

Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki, Politechnika Krakowska im. T. Kościuszki, ul. Warszawska 24, 31- 155 Kraków, tel. (12) 628-25-55, (12) 628-30-82; e-mail: stanislaw.rybicki@pk.edu.pl

WoS ID: IAO-5916-2023

Nauka Polska ID:25897

DR HAB. MARZENA SMOL

Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN (IGSMiE PAN)

Awanse naukowe

- magister ochrony środowiska, specjalność: analiza środowiskowa (2010), Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Częstochowa
- magister zarządzania, specjalność: zarządzanie projektem międzynarodowym (2013), Politechnika Częstochowska, Częstochowa
- stopień doktora nauk technicznych, inżynieria środowiska (2015), Politechnika Częstochowska, Częstochowa
- stopień doktora habilitowanego nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka (2021), Politechnika Śląska, Gliwice

Obszary badań/zakres/znaczenie

Obszar badań naukowych dotyczy zarządzania i inżynierii środowiska, w tym zarządzania surowcami (ze szczególnym uwzględnieniem składników biogenych) w kontekście wdrażania założeń zrównoważonego rozwoju, gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ) oraz strategii zielonego ładu w sektorze wodno-ściekowym, nawozowym i rolno-żywnościowym. Badania dotyczą odzysku surowców z odpadów, z tym fosforu z odpadów sektora gospodarki wodno-ściekowej (nawozy z odpadów), odzysku wody, śladu wodnego, analizy aspektów technologicznych, prawnych, środowiskowych (ocena cyklu życia) i społecznych gospodarki surowcami, strategii ochrony wód przed zanieczyszczeniem, analizy nowych materiałów (w tym nanomateriałów) wykorzystywanych w procesach oczyszczania ścieków komunalnych i przemysłowych oraz gleb.

Dorobek naukowy

Liczba rekordów w bazie Web of Science wynosi 61, indeks Hirscha – 19, a liczba cytowań – 1334. Autorka i współautorka ponad 200 prac naukowych, w tym artykułów w czasopismach indeksowanych w bazie JRC (61 pozycji) i nieindeksowanych w JRC (33 pozycje) i 1 monografii. Pozostałe prace naukowe to rozdziały w książkach, monografiach, materiałach konferencyjnych a także redakcje czasopism, materiałów konferencyjnych i streszczenia.

Inne informacje

Pełni funkcję kierownika Pracowni Surowców Biogenicznych w IGSMiE PAN, a także zastępcy Dyrektora Krakowskiej Interdyscyplinarnej Szkoły Doktorskiej (KISD) w IGSMiE PAN. Jest członkinią Akademii Młodych Uczonych PAN (przewodnicząca Zespołu ds. popularyzacji nauki i wydarzeń), Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, Komitetu Zrównoważonej Gospodarki Surowcami Mineralnymi PAN, Rady Naukowej Instytutu Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN, Baltic Smart Water Hub. Jest ekspertem Komisji Europejskiej, Polskiego Centrum Akredytacji, Fundacji na rzecz Nauki Polskiej oraz Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Jest członkinią zespołu redakcyjnego czasopism naukowych: *Sustainability*, *Environmental Research*, *Engineering and Management*, *Frontiers (Frontiers in Sustainability / Circular Economy)*. Jest organizatorką i przewodniczącą Komitetu Naukowego cyklicznej międzynarodowej konferencji „Strategie wdrażania Zielonego Ładu Woda, Surowce & Energia”. Stypendystka Stypendium Ministra dla wybitnych Młodych Naukowców.

Adres służbowy

Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN, ul. Wybickiego 7A str. 31-261 Kraków, e-mail: smol@meeri.pl

<https://nauka-polska.pl/#/profile/scientist?id=267357&k=olyqtg>

PROF. DR HAB. INŻ. MARIUSZ SOJKA

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej

Awanse naukowe

- magister inżynier inżynierii środowiska, specjalność: inżynieria wodna i sanitacja wsi (2001), Akademia Rolnicza im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu
- stopień doktora nauk rolniczych, kształtowanie środowiska (2005), Akademia Rolnicza im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu
- stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych, ochrona i kształtowanie środowiska (2014), Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu
- tytuł profesora nauk inżynieryjno-technicznych, w dyscyplinie inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka (2020), Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Obszary badań/zakres/znaczenie

Obszary badań naukowych dotyczą: zanieczyszczenia wód i osadów dennych rzek, jezior i zbiorników retencyjnych metalami ciężkimi oraz pierwiastkami ziem rzadkich, przekształcenia reżimu termicznego i lodowego rzek i jezior, technicznych i środowiskowych aspektów planowania małej retencji na obszarach rolniczych, leśnych i zurbanizowanych, zastosowań GIS i teledetekcji satelitarnej w inżynierii środowiska i gospodarce wodnej. Tematyka badań jest istotna w kontekście aktualizacji planów adaptacji kraju do zmian klimatu, planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, planów przeciwdziałania skutkom suszy, planów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz opracowania rozwiązań pozwalających na ograniczanie zanieczyszczenia środowiska.

Dorobek naukowy

Liczba rekordów w bazie Web of Science wynosi 98, indeks Hirscha 18, a liczba cytowań (bez autocytowań) 623. Liczba rekordów w bazie Scopus wynosi 89, indeks Hirscha 18, a liczba cytowań (bez autocytowań) 726. Według bazy Expertus Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu liczba rekordów wynosi 157. W tej liczbie 133 to artykuły w czasopismach (72 w czasopismach posiadających IF) i 2 monografie. Promotor 2 prac doktorskich. Recenzent w 16 postępowaniach o awans naukowy (1 - tytuł profesora, 8 - uzyskanie stopnia doktora habilitowanego, 7 – promocje doktorskie).

Inne informacje

Jest członkiem Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, Komisji Nauk o Ziemi i Środowisku O/PAN, Rady Naukowej Instytutu Technologiczno-Przyrodniczego – Państwowy Instytut Badawczy w Falentach, i Regionalnej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko w Poznaniu. Jest przewodniczącym Rady Naukowej Dyscypliny inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka oraz członkiem Rady Naukowej Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu oraz Rady Programowej Centrum Innowacji i Transferu Technologii Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Jest członkiem komitetów redakcyjnych czasopism *Journal of Water and Land Development* oraz *Acta Scientiarum Polonorum serie Formatio Circumiectus – Environmental Processes*.

Adres służbowy

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Wydział Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej, ul. Piątkowska 94E, 60-649 Poznań, e-mail:mariusz.sojka@up.poznan.pl

<https://nauka-polska.pl/#/profile/scientist?id=129801&k=xohzee>

DR HAB. INŻ. IZABELA SÓWKA

Politechnika Wroclawska, Wydział Inżynierii Środowiska

Awanse naukowe

- magister inżynier ochrony środowiska, specjalność: ochrona atmosfery (1997), Politechnika Wroclawska (PWr), Wrocław
- stopień doktora nauk technicznych, inżynieria środowiska (2001), Politechnika Wroclawska, Wrocław
- stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie inżynierii środowiska (2012), Politechnika Wroclawska, Wrocław

Obszary badań/zakres/znaczenie

Obszar badań naukowych obejmuje opracowywanie, testowanie oraz weryfikację metod pomiarowych, analiz i modelowania zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego (w tym m.in. pyłów drobnych, odorów i gazów cieplarnianych), badanie procesów przemian chemicznych zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, ocenę śladu węglowego, badanie zmienności zjawisk w atmosferze o skali globalnej, a także opracowywanie i testowanie narzędzi w zakresie oceny skutków zdrowotnych wywołanych zanieczyszczeniem powietrza atmosferycznego. Ze względów użytecznych obszar zainteresowań naukowych obejmuje również aktywności naukową w obszarze badań nad optymalizacją metod biologicznych w oczyszczaniu gazów, zwłaszcza odorogennych. Badania w obszarze ochrony powietrza są szczególnie istotne zwłaszcza ze względu na odnotowywaną złą jakość powietrza, zwłaszcza na obszarach miejskich, i związane z tym skutki, zwłaszcza o charakterze zdrowotnym.

Dorobek naukowy

Liczba rekordów w bazie Web of Science wynosi 98, a według bazy DONA Politechniki Wroclawskiej liczba rekordów wynosi 292. W tej liczbie prace naukowe obejmują m.in. artykuły: 116, referaty konferencyjne: 36, komunikaty konferencyjne: 17, streszczenia: 10, a także rozdziały w monografiach: 38 oraz rozdziały w książkach: 28. Promotorka 5 prac doktorskich oraz redaktorka monografii i prac zbiorowych (4) oraz materiałów konferencyjnych (4).

Inne informacje

Przewodnicząca Państwowej Rady Ochrony Środowiska, Dyrektorka Centrum Zrównoważonego Rozwoju i Ochrony Klimatu PWr, Z-ca kierownika Katedry Inżynierii Ochrony Środowiska Wydziału Inżynierii Środowiska PWr, członkini m.in.: Zespołu ds. Społecznej Odpowiedzialności Uczelni, grupy roboczej Ochrona Powietrza i Energetyka działającej w ramach sieci krajowej „Partnerstwo Środowiska dla Rozwoju”, zespołu roboczego ds. jakości powietrza i efektywności energetycznej i grupy roboczej ds. Funduszu Sprawiedliwej Transformacji w województwie dolnośląskim, komitetu sterującego LIFE- MAPPINGAIR/PL. Zaangażowana w prace m.in. na rzecz Partnerstwa Wodorowego przy Ministerstwie Klimatu i Środowiska w grupie „Edukacja i budowa świadomości rynku wodoru”, grupy roboczej ds. adaptacji i mitygacji w ramach Zespołu ds. edukacji ekologicznej, w tym klimatycznej, i promocji ekologicznych warunków życia, grupy Naukowcy i naukowczynie w ramach prac Okrągłego Stołu dla Edukacji Klimatycznej (OSdEK). Członkini Komitetu Inżynierii Środowiska Polskiej Akademii Nauk. Członkini Rady Dyscypliny inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka oraz Rady Programowej na Wydziale Inżynierii Środowiska.

Adres służbowy

Politechnika Wroclawska, Wydział Inżynierii Środowiska, Wyb. Wyspiańskiego 27, 50-370 Wrocław, e-mail: izabela.sowka@pwr.edu.pl

<https://wis.pwr.edu.pl/pracownicy/izabela-sowka>

PROF. DR HAB. KAZIMIERZ SZYMAŃSKI

Politechnika Koszalińska

Awanse naukowe i przebieg pracy zawodowej

- absolwent kierunku chemia na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Gdańskiego
- stopień doktora w dyscyplinie technologia chemiczna (1978), po ukończeniu 4 letnich studiów doktoranckich na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu
- stopień naukowy doktora habilitowanego nauk przyrodniczych w dyscyplinie hydrochemia, z wyróżnieniem (1988), w ówczesnej Akademii Rolniczej w Szczecinie
- tytuł profesora nauk technicznych (1997), procedura przeprowadzona w Politechnice Wrocławskiej

Obszary badań

Zagadnienia z zakresu gospodarki odpadami oraz migracji metali ciężkich i zanieczyszczeń organicznych, w tym węglowodorów w środowisku gruntowo-wodnym.

Dorobek naukowy

Jest autorem ponad 200 publikacji. Kierował licznymi grantami KBN i MNiSzW oraz projektem badawczym zamawianym przez wojewodę koszalińskiego (1994 – 1996) na sumę ówczesnych 11 mld zł. Jest autorem lub współautorem 18 patentów, głównie nt. renowacji chemicznej instalacji wodnych. Ponad połowa z nich została wdrożona. W latach 1975 – 1990 opracował około 250 technologii uzdatniania wody, oraz dziesiątki ekspertyz nt. składowisk odpadów i raportów oddziaływania różnych instalacji na środowisko. Był promotorem rozpraw 5 doktorantów, z czego trzy osoby uzyskały dotychczas stopień naukowy dr hab., a jedna tytuł naukowy profesora. Obecnie jest opiekunem dwojga doktorantów. Był recenzentem 54 rozpraw doktorskich, 28 wniosków habilitacyjnych, 16 wniosków profesorskich.

Inne informacje

Pracownik Politechniki Koszalińskiej (wcześniej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie) od 1970 r. Odbył liczne staże zagraniczne i krajowe: 1973 – staż przemysłowy w Zakładach Azotowych w Tarnowie; 1983 – 1986 – stypendia w Chambery, Grenoble i Uniwersytecie Paryskim-Paryż VII (2-krotnie – w 1983 i 1986 – był stypendystą rządu francuskiego, każdorazowo po 6 m-cy) oraz Politechnice Turyńskiej; odbył krótkoterminowe staże naukowe w Laboratorium Dróg i Mostów w Nantes oraz w Laboratorium Geotechnicznym w Norweskim Instytucie Geotechnicznym w Oslo. Prowadził wymianę naukową z Politechniką Turyńską, Uniwersytetem w Lozannie, Wyższą Szkołą Zawodową w Offenburgu, Luneburgu i Sudeburgu (Niemcy). Zorganizował i kierował Programem Tempus (1990–1993) oraz Międzynarodową Letnią Szkołą Ochrony Środowiska w ówczesnej Wyższej Szkole Inżynierskiej. Pełnił funkcje kierownika zakładu, katedry, prodziekana ds. nauczania i wychowania, prodziekana do spraw nauki, dziekana Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska (aktualnie Wydziału Inżynierii Lądowej, Środowiska i Geodezji), a w latach 2012–2016 prorektora ds. studenckich Politechniki Koszalińskiej. Obecnie jest kierownikiem Katedry Technologii Wody, Ścieków i Odpadów na macierzystym Wydziale.

Jest członkiem Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, Zespołu Analityki Środowiskowej Komitetu Chemii Analitycznej PAN, Honorowym członkiem Sekcji Inżynierii Sanitarnej Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN (przez 12 lat był członkiem tej Sekcji), Międzynarodowego Stowarzyszenia Ochrony Środowiska wg certyfikatu ISO-1901 w Grenoble, Centralnego Rejestru PHARE/TACIS, POL-21425, członkiem Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych, O/Koszalin, a od 2020 r. jego prezesem, członkiem Naczelnej Organizacji Technicznej, O/Koszalin, członkiem Komitetów Redakcyjnych czasopism: *Ekologia i Technika*, *Aparatura Badawcza*, *Rocznik Ochrona Środowiska*. Był organizatorem 21 konferencji N-T "Gospodarka odpadami komunalnymi" i przewodniczącym Komitetu Naukowego serii monografii pod w/w tytułem.

Jest laureatem licznych nagród, w tym Nagrody MEN III stopnia za rozprawę habilitacyjną (1988), Nagrody Ministra Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej za wdrożenie metod czyszczenia instalacji cieplnych, wodnych i kanalizacyjnych (1987), szeregu nagród J.M. Rektora Politechniki Koszalińskiej za działalność naukową i organizacyjną. Posiada odznaczenia, m.in.: Złoty Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznakę Honorową Gryfa Zachodniopomorskiego.

Adres służbowy

Politechnika Koszalińska, Wydział Inżynierii Lądowej, Środowiska i Geodezji, Katedra Technologii Wody, Ścieków i Odpadów, ul. Sniadeckich 2, 75-453 Koszalin, e-mail: kazimierz.szymanski@tu.koszalin.pl

DR HAB. INŻ. TOMASZ TYMIŃSKI, PROF. UCZELNI

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu

Awanse naukowe

- magister inżynier (1989), Politechnika Wrocławska
- stopień doktora (1999), Akademia Rolnicza we Wrocławiu
- stopień doktora habilitowanego (2014), Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu

Obszary badań

Zainteresowania naukowe dotyczą mechaniki płynów, a zwłaszcza hydrauliki i inżynierii rzecznej, w tym hydrauliki koryt rzecznych i budowli wodnych, proekologicznej regulacji rzek „bliskiej natury”, oddziaływania roślinności na warunki przepływu, ochrony ichtiofauny przed negatywnym wpływem zabudowy hydrotechnicznej (przeprawki dla ryb).

Dorobek naukowy

Autor lub współautor wielu publikacji, grantów, opinii i ekspertyz sądowych, a także aktywny uczestnik licznych krajowych i zagranicznych konferencji naukowych poświęconych w/w problematyce. Realizował 2 granty finansowane przez KBN (1998–1999 główny wykonawca, 1999–2001 współwykonawca), kierował 2. grantami finansowanymi przez MNiSW (2004–2006; 2010–2012), był współwykonawcą 3 grantów finansowanych przez MNiSW (2002–2004; 2003–2005; 2007–2009). Ponadto uczestniczył w pracach zespołu w projekcie finansowanym przez NCN (2011–2014) i był kierownikiem 6 grantów uczelnianych realizowanych na WIKSiG AR we Wrocławiu oraz IIS WIKSiG UP we Wrocławiu (w latach 2001, 2002, 2003, 2006, 2007 i 2008).

Wielokrotnie recenzował dorobek habilitacyjny, rozprawy doktorskie, wnioski badawcze i publikacje w renomowanych czasopismach naukowych. Uczestniczył w programach międzynarodowych (Tempus, Socrates/Erasmus) i stażach naukowych w ośrodkach zagranicznych (Niemcy, Austria, Francja, Portugalia, Chiny), był laureatem stypendium DAAD (2-krotnie) i beneficjentem długoterminowych staży naukowych (1994–95, 2007) na Uniwersytecie w Hanowerze. Rozwija kontakty naukowe z uniwersytetami w Chinach: Minzu University of China i Hunan University i Hunan Agricultural University. Odbył staż naukowy i uczestniczył w projekcie naukowym „*Environmental Hydrodynamics*” - kluczowym grantie związanym z organizacją Zimowych Igrzysk Olimpijskich Pekin 2022.

Inne informacje

Ukończył Studium podyplomowe „*NaturnaheRegelung von Fließgewässern*” (Regulacja rzek bliska natury) – Leibniz Universität Hannover, szkolenia: „*Modelowanie hydrauliczne rzek w programie WASPILA*” – Leibniz Universität Hannover, „HEC-RAS 6.0, Part 1+2” – AWS Australian Water School, kurs MIKE Powered by DHI „*Wprowadzenie do modelowania rzek i kanałów otwartych w MIKE HYDRO RIVER*” – The Academy by DHI, semestralny kurs „*Język niemiecki dla techników i naukowców*” – Leibniz Universität Hannover.

Był kierownikiem Zakładu Inżynierii Wodnej i Hydrotransportu (2011–2017), prodziekanem ds. studiów na kierunkach inżynieria środowiska oraz inżynieria i gospodarka wodna na Wydziale IKSiG (2016–2019), opiekunem SKN Hydrologów i Hydrotechników (2006–2016), koordynatorem ds. współpracy Wydziału IKSiG UPWr z Uniwersytetem w Hanowerze (2006), członkiem komisji uczelnianych, stowarzyszeń naukowych i branżowych, a także organów redakcyjnych czasopism naukowych, m.in. współredaktorem tematycznym „*Water*” i „*Sustainability*” (SI „*Ecological Connectivity of Rivers, Fishpasses and Bypass Channels*”), ekspertem Zespołu ds. Ochrony i Rozwoju Żywych Zasobów Wód przy Ministrze Rolnictwa (od 2012). W kadencji 2020–2023 członek Komitetu Inżynierii Środowiska PAN.

Adres służbowy i dodatkowe informacje

Instytut Inżynierii Środowiska, Zakład Modelowania Hydrodynamicznego, pl. Grunwaldzki 24, 50-363 Wrocław, tel. (71) 32 05 515, e-mail: tomasz.tyminski@upwr.edu.pl

www.upwr.edu.pl, Baza wiedzy UPWr: <https://orcid.org/0000-0001-7613-6770>

PROF. DR HAB. INŻ. JÓZEFA WIATER

Politechnika Białostocka, Wydział Budownictwa i Nauk o Środowisku

Awanse naukowe i zawodowe

- magister inżynier rolnictwa w zakresie chemia rolna i środowiskowa (1975), Wydział Rolniczy, Akademia Rolnicza w Lublinie.
- stopień doktora nauk rolniczych, ochrona i kształtowanie środowiska, (1985), Akademia Rolnicza w Lublinie
- stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie ochrona i kształtowanie środowiska (1997), Akademia Rolnicza w Lublinie
- tytuł profesora nauk rolniczych (2004), Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Obszary badań/zakres/znaczenie

Obszar badań dotyczy chemii środowiska, gospodarki wodnej i gospodarki odpadami. Początkowo badania skupiały się na związkach azotu w środowisku, ich źródłach, migracji i wpływie na jakość roślin konsumpcyjnych. Następnym obszarem było badanie możliwości przyrodniczego stosowania odpadów z przemysłu rolno-spożywczego i drzewnego i ich wpływ na związki makroelementów i pierwiastków śladowych w glebach i roślinach. Dalszy etap badań dotyczył określenia wpływu osadów ścieków mleczarskich i nowych substancji proponowanych przez Instytut Nawozów Sztucznych w Puławach na zawartość i mobilność metali ciężkich w środowisku. Prowadzono badania nad oddziaływaniem produkcji rolniczej na jakość wód powierzchniowych. Pewien zakres badań dotyczył procesów współczyszczania ścieków komunalnych i mleczarskich. Przeprowadzone były obszerne badania zawartości metali ciężkich i ich frakcji w glebach uprawnych Podlasia i bioakumulacji w roślinach konsumpcyjnych i paszowych. Obecnie prowadzone badania dotyczą odzyskiwania fosforu z różnych odpadów oraz zawartości i mobilności metali ciężkich w odpadach komunalnych i z przemysłu rolno-spożywczego, a także oceny ich wartości nawozowej. Tematyka ta ma znaczenie dla stosowania gospodarki o obiegu zamkniętym.

Dorobek naukowy

Liczba artykułów autorskich i współautorskich 296, w tym z IF 42. Promotor czterech rozpraw doktorskich. Recenzent 20 rozpraw doktorskich w różnych jednostkach naukowych, 10 wniosków w postępowaniach habilitacyjnych i 21 o tytuł profesora. Recenzent wydawniczy kilkunastu monografii naukowych będących rozprawami habilitacyjnymi i innymi. Kierownik lub wykonawca 8 projektów badawczych KBN, MNiSW, NCN oraz 5 dydaktycznych i inwestycyjnych.

Inne informacje

Jest członkiem towarzystw naukowych takich jak: Polskie Towarzystwo Gleboznawcze, Polskie Towarzystwo Inżynierii Ekologicznej, którego jest przewodniczącą w oddziale podlaskim oraz v-ce Przewodniczącą Zarządu Głównego. Jest członkiem Komitetu Inżynierii Środowiska PAN. Organizowała konferencje naukowe jak „Mokradła i ekosystemy słodkowodne” i „Problemy gospodarki wodno-ściekowej w obszarach niezurbanizowanych”. Była ponad 40 razy członkiem komitetów naukowych, konferencji krajowych i międzynarodowych. Dwie kadencje od 2008 do 2016 roku pełniła funkcję Dziekana Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska w Politechnice Białostockiej.

Adres służbowy

Politechnika Białostocka Wydział Budownictwa i Nauk o Środowisku ul. Wiejska 45 E,
15-351 Białystok, e-mail: j.wiater@pb.edu.pl

PROF. DR HAB. INŻ. MIROSŁAW WIATKOWSKI

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Wydział Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji

Awanse naukowe

- magister inżynier inżynierii środowiska, specjalność: inżynieria wodna i sanitarna wsi (1998), AR we Wrocławiu
- stopień doktora, kształtowanie środowiska (2004), AR we Wrocławiu
- stopień doktora habilitowanego, ochrona i kształtowanie środowiska, (2011), Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu
- tytuł profesora nauk inżynieryjno-technicznych (2020), Prezydent RP

Obszary badań/zakres/znaczenie

Zainteresowania naukowe koncentrują się wokół zagadnień związanych z inżynierią i gospodarką wodną, ochroną wód, hydrologią i OZE. Szczególną uwagę w pracy naukowo-badawczej poświęca zasobom wodnym i gospodarce wodnej w zlewniach cieków i zbiorników wodnych, a także metodom ochrony i poprawy jakości wód przed zanieczyszczeniami. Tym zagadnieniom poświęcony był doktorat i rozprawa habilitacyjna. Badania dotyczą także zagadnień dotyczących zjawisk ekstremalnych (powódzie i susze), zarządzania kryzysowego (monitorowanie zagrożeń i przeciwdziałanie ich występowaniu) a także hydrologicznych i środowiskowych uwarunkowań funkcjonowania MEW.

Dorobek naukowy

Prof. Mirosław Wiatkowski jest autorem ponad 160 publikacji naukowych. Indeks Hirsch'a WoS - 12. Promotor 3 zakończonych prac doktorskich. Recenzent w 16 postępowaniach o stopień doktora habilitowanego i 6 na stopień doktora. Uczestniczył w wielu projektach, m.in. był kierownikiem projektu NCBiR (2018–2022) „*Innowacyjna metoda poprawy jakości wody w wielofunkcyjnych zbiornikach retencyjnych*” (BIOSTRATEG3). Jest autorem 2 wzorów użytkowych oraz 4 złożonych wniosków patentowych do Urzędu Patentowego RP. Jest współautorem 40 ekspertyz, opracowań i opinii z zakresu inżynierii i ochrony środowiska.

Inne informacje

Prof. dr hab. inż. Mirosław Wiatkowski pracuje na stanowisku profesora i pełni funkcję kierownika Zakładu Hydrologii i Gospodarki Wodnej. W latach 1997–1998 odbył studia zagraniczne na kierunku Umweltingenieurwesen na Wydziale Umweltingenieurwesen und Verfahrenstechnik Brandenburgische Technische Universität Cottbus. W latach 1998–2002 odbył studia doktoranckie w dyscyplinie kształtowanie środowiska na UPWr.

Jest członkiem Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, Rady Naukowej IMGW - PIB, Komisji ds. ochrony powierzchni przy Wyższym Urzędzie Górniczym w Katowicach, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych, Stowarzyszenia Towarzystwo Inżynierii i Gospodarki Wodnej, Stowarzyszenia Hydrologów Polskich, Komisji Nauk Rolniczych PAN, O/Katowice, Polskiego Towarzystwa Inżynierii Ekologicznej i Polskiego Towarzystwa Geofizycznego. *Jest członkiem zespołu redakcyjnego czasopism naukowych: Archives of Environmental Protection i Ecological Engineering & Environmental Technology (EEET).* Jest członkiem Senatu UPWr, członkiem Rady Dyscypliny IŚGiE oraz Rady Programowej ds. kierunków inżynieria środowiska oraz inżynieria i gospodarka wodna. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi za zasługi w działalności na rzecz rozwoju nauki (2011), Brązowym Medalem za zasługi dla pożarnictwa (2015) oraz Srebrnym Medalem za Długoletnią Służbę (2021).

Adres służbowy i dodatkowe informacje

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Wydział Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji, plac Grunwaldzki 24, 50-363 Wrocław, e-mail: miroslaw.wiatkowski@upwr.edu.pl

<https://nauka-polska.pl/#/profile/scientist?id=124445&k=c6k8wf>

PROF. DR HAB. INŻ. TOMASZ WINNICKI

Karkonoska Akademia Nauk Stosowanych w Jeleniej Górze

Awanse naukowe i pełnione funkcje

- magister chemii (1956), Politechnika Wrocławska,
- stopień naukowy doktora, chemia polimerów (1965);
- stopień doktora habilitowanego, inżyniera sanitarna/środowiska (1972),
- profesor (1977), tytuł profesora zwyczajnego (1985)
- dyrektor Instytutu Inżynierii Ochrony Środowiska (1978–1982),
- prorektor Politechniki Wrocławskiej ds. Nauki (1984–1990),
- rektor (1998–2007) i prorektor (2007–2015) Kolegium Karkonoskiego /Karkonoskiej Państwowej Szkoły Wyższej w Jeleniej Górze, obecnie tam Rektor Senior Karkonoskiej Akademii Nauk Stosowanych.
- w latach 1995–2016 profesor Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu,

Wydział Jelenia Góra, w latach 2008–2021 profesor PWSZ/Akademii Kaliskiej

- założyciel i Przewodniczący Konferencji Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych KRePSZ i członek prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich KRASP (2003–2007)
- członek *European Academy of Science & Arts* (od 2003), *European Assoc. for Membrane Science and Technology* i Polskiego Towarzystwa Membranowego, członek honorowy (2015),
- przewodniczący (przez 5 kolejnych kadencji do 1991) Rady Naukowej Instytutu Podstaw Inżynierii Środowiska PAN w Zabrze.
- członek, w tym był przewodniczącym, Komitetu Inżynieria Środowiska PAN i 2 innych komitetów PAN
- członek Sekcji Nauk Technicznych CKK i CK Członek Sekcji KBN (w przeszłości).
- członek oraz przewodniczący (2001–2011) Państwowej Rady Ochrony Środowiska oraz *European Environment & Sustainable Development Advisory Councils*, przewodniczący 2 dorocznych szczytów tej sieci: *Warsaw2006* i *Wroclaw2011*.

Dorobek naukowy

W dorobku ma ponad 280 rozpraw, prac badawczych i patentów (19). Jest autorem podręcznika akad. *Polimery czynne w inżynierii ochrony środowiska* (Arkady, 1978) oraz współautorem książek *Podstawy ochrony środowiska* (PWN, 1985) i *Interdyscyplinarne podstawy ochrony środowiska przyrodniczego* (Ossolineum, 1993). Mimo licznych patentów, częściowo wdrożonych, za największe aplikacyjne osiągnięcie „rodzinne”, uważa to, że żona dr inż. Dagmara Grabska-Winnicka, na podstawie wielu własnych patentów, zaprojektowała i wykonała, w ZBW Politechniki Wrocławskiej oraz spółce *SUPERBOS*, ponad 150 biologicznych oczyszczalni ścieków, od 15-1500 m³/d. Wypromował 18 doktorów, z których większość osiągnęła tytuły profesorskie. Recenzent 48 rozpraw doktorskich, 99 monografii habilitacyjnych i 58 wniosków o tytuł profesora oraz licznych recenzji wydawniczych.

Inne informacje

Urodzony w 1934 we Lwowie. Zatrudniony kontraktowo w Karkonoskiej Akademii Nauk Stosowanych w Jeleniej Górze. *Doctor Honoris Causa* Politechniki Częstochowskiej (2007) i Profesor Honorowy Politechniki Lubelskiej (2011). Zasłużony dla Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej (2020) i wyróżniony dyplomem za Szczególne Zasługi dla Wydziału Infrastruktury i Środowiska Politechniki Częstochowskiej (2022). Stworzył szkołę naukową *Technologie separacyjne w inżynierii środowiska*. Wykładał i prowadził badania na zaproszenie licznych uniwersytetów europejskich m.in. w Austrii, Czechosłowacji, Jugosławii, RFN, Włoszech (1-mies. *visiting* w *University of Sicilia* 1986) i światowych: USA (w tym roczny staż w *Columbia University, NY*, 1967/68 oraz 3-mies. w *Carbondale University, Ill.* 1980) i 2-letni *visiting professorship* w *Riverstate University of Port Harcourt* (1982/83), Nigeria, gdzie był organizatorem i dyrektorem *Institute of Pollution Studies* i uczelnianym koordynatorem regionalnego programu *Oil Spills*, a także 3-mies. stypendium rządu w *National Environmental Research Institute*, Tsukuba, Japonia (1997). Koordynował środowiskowy program badawczy *Ochrona Środowiska*.

Odnaczony Krzyżem Kawalerskim OOP, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem KEN i Medalem za Zasługi dla Środowiska, wyróżniony nagrodą Kolegium Rektorów Wrocławia i Opola *Za integrację wrocławskiego środowiska akademickiego*, (1986) oraz wieloma odznaczeniami i honorami uczelni: *KK/KPSW/KANS Jelenia Góra*, *PWSZ/ANS Angelusa Silesiusa*, Wałbrzych czy *PWSZ/Collegium Witelona*, Legnica oraz regionów, miast, instytucji i stowarzyszeń.

Adres do korespondencji

Brzozowa 29, 55-220 Miłoszyce; e-mail: winnicki@kans.pl

PROF. DR HAB. INŻ. MARIA WŁODARCZYK-MAKUŁA

Politechnika Częstochowska, Wydział Infrastruktury i Środowiska

Awanse naukowe

- magister inżynier inżynierii środowiska, specjalność: urządzenia sanitarne (1983), Politechnika Częstochowska, Częstochowa
- stopień doktora nauk technicznych, inżynieria środowiska (1992), Politechnika Śląska, Gliwice
- stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie inżynierii środowiska (2008), Politechnika Częstochowska, Częstochowa
- tytuł profesora nauk technicznych (2018), Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Obszar badań/zakres/znaczenie

Obszar badań naukowych dotyczy technologii wody, ścieków i osadów ze szczególnym uwzględnieniem organicznych mikrozanieczyszczeń charakteryzujących się toksycznym oddziaływaniem dla człowieka. Wśród tych zanieczyszczeń należy wymienić WWA, PCB, farmaceutyki, kosmetyki, PFAS, oraz zanieczyszczenia mikrobiologiczne a także wybrane metale ciężkie. Badania dotyczą zastosowania wysokoefektywnych procesów do usuwania/degradacji mikrozanieczyszczeń takie jak: adsorpcja, procesy membranowe, chemiczne i fotochemiczne i katalityczne utlenianie, procesy biochemiczne oraz zintegrowane. Tematyka badań jest aktualna w kontekście opracowania skutecznych metod ograniczania zanieczyszczenia środowiska oraz aktualizacji przepisów prawnych dotyczących jakości wody, ścieków i gleby, w których mikrozanieczyszczenia są sukcesywnie uwzględniane.

Dorobek naukowy

Liczba rekordów w bazie Web of Science wynosi 96, indeks Hirscha – 16, a liczba cytowań (bez autocytowań) - 637. Według bazy Biblio Politechniki Częstochowskiej liczba rekordów wynosi 439. W tej liczbie 192 to artykuły w czasopismach (77 - w czasopismach posiadających IF) i 3 monografie (w tym 1 - w języku angielskim). Pozostałe artykuły to rozdziały w książkach, monografiach, materiałach konferencyjnych a także redakcje czasopism, materiałów konferencyjnych i streszczenia. Promotor 4 prac doktorskich. Recenzent w 74 postępowaniach o awans naukowy z 23 jednostek naukowych (12 - tytuł profesora, 26 - uzyskanie stopnia doktora habilitowanego, 36 – promocje doktorskie) oraz recenzent wydawniczy 14 monografii naukowych habilitacyjnych, profesorskich i dydaktycznych.

Inne informacje

Jest członkiem Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, Sekcji Inżynierii Sanitarnej Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, Rady Naukowej Instytutu Podstaw Inżynierii Środowiska PAN Zabrze, Państwowej Rady Gospodarki Wodnej przy Ministerstwie Infrastruktury, Rady Biznesu Wydziału Biologii i Nauk o Środowisku Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie i Regionalnej Komisji ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko Katowicach. Jest ekspertem Polskiej Komisji Akredytacyjnej w dyscyplinie inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka, Komisji ewaluacji jednostek naukowych przy Ministerstwie Edukacji i Nauki oraz Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Jest członkiem zespołu redakcyjnego czasopism naukowych: *Archives of Environmental Protection*, *Desalination and Water Treatment*, *Annual set the Environment Protection*, *Instal*. Jest organizatorem i przewodniczącym Komitetu Naukowego cyklicznej od 1999r. konferencji „Mikrozanieczyszczenia w środowisku człowieka”. Jest członkiem Rady Dyscypliny inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka oraz Rady Programowej na Wydziale Infrastruktury i Środowiska.

Adres służbowy i dodatkowe informacje

Politechnika Częstochowska, Wydział Infrastruktury i Środowiska, ul. Dąbrowskiego 69, 42-201 Częstochowa, e-mail:m.wlodarczyk-makula@pcz.pl

<https://nauka-polska.pl/#/profile/scientist?id=16086&k=pfs8dn>

PROF. DR HAB. INŻ. EWA WOJCIECHOWSKA

Politechnika Gdańska, Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska

Awanse naukowe

- tytuł magistra inżyniera, inżynieria środowiska (1998), Politechnika Gdańska
- stopień doktora, inżynieria środowiska (2002), Politechnika Gdańska
- stopień doktora habilitowanego, inżynieria środowiska (2013), Politechnika Lubelska
- tytuł profesora, nauki inżynieryjno-techniczne (2020)

Obszary badawcze

- oczyszczalnie hydrofitowe i zielona infrastruktura
- oczyszczanie ścieków
- geochemia osadów dennych, zanieczyszczenie metalami śladowymi, fitoremediacja i fitostabilizacja osadów dennych

Dorobek naukowy

- autorka i współautorka ponad 100 artykułów naukowych i rozdziałów w monografiach, w tym 63 indeksowanych w bazie Scopus oraz 6 monografii naukowych
- uczestniczyła w realizacji 10 projektów naukowych finansowanych ze środków krajowych lub zagranicznych (w tym 2 jako kierownik)
- h-indeks: 18, liczba cytowań 763 (wg bazy Scopus)

Inne informacje

- Przewodnicząca rady dyscypliny Inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka (od 2019 r.)
- Członek Komitetu Inżynierii Środowiska PAN w kadencji 2020–2024
- Członek sekcji Chemii Morza, Komitetu Badań Morza PAN w kadencji 2020–2024
- Członek rady naukowej Instytut Oceanologii PAN w Sopocie (od 2023 r.)
- Wyróżnienie w konkursie Mistrz Techniki 2011 r., medal KEN 2016 r.
- Promotor 3 ukończonych rozpraw doktorskich, recenzent 5 rozpraw doktorskich i 4 wniosków habilitacyjnych

Adres służbowy i strony internetowe

Politechnika Gdańska, Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska, Katedra Inżynierii Sanitarnej
ul. Narutowicza 11/12, 80-233 Gdańsk, e-mai: ewa.wojciechowska@pg.edu.pl

ORCID: 0000-0002-9164-528X

<https://mostwiedzy.pl/pl/ewa-wojciechowska,18247-1>

<http://nauka-polska.opi.org.pl/dhtml/raporty/ludzieNauki?rtype=opis&objectId=110399&lang=pl>

PROF. DR HAB. IRENA WOJNOWSKA-BARYŁA
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, Wydział Geoinżynierii

Awanse naukowe

- magister inżynier biologicznej ochrony wód (1976), Akademia Rolniczo-Techniczna w Olsztynie
- stopień doktora nauk technicznych, w zakresie technologii ochrony środowiska (1979), Akademia Rolniczo-Techniczna w Olsztynie
- stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie inżynierii środowiska (1998), Politechnika Warszawska
- tytuł profesora nauk technicznych (2012), Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Obszar badań/zakres/znaczenie

Biotechnologia środowiskowa w zakresie intensyfikacji przemian w systemach osadu czynnego, w tym efektywnego usuwania związków węgla i azotu ze ścieków o niskim stosunku C:N z wykorzystaniem endogenego źródła węgla, aktywności mikroorganizmów immobilizowanych i wykorzystania techniki immobilizacji w procesach oczyszczania i doczyszczania ścieków, biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych. Wkładem w rozwój dyscypliny inżynieria środowiska jest upowszechnienie metod biologii molekularnej do badania struktury mikroorganizmów w procesach biologicznego oczyszczania ścieków, przetwarzania odpadów komunalnych; rozwijanie technologii tlenowego osadu granulowanego; rozwijanie technologii biosuszenia odpadów komunalnych.

Dorobek naukowy

Liczba publikacji w bazie Web of Science 82, *h-index* – 20. Promotor 10 zrealizowanych przewodów doktorskich. Recenzent w 6 postępowaniach doktorskich, 1 postępowaniu habilitacyjnym, 2 postępowaniach o tytuł profesora; recenzent wydawniczy.

Inne informacje

Członek Komitetu Inżynierii PAN w obecnej kadencji. Pełniłam funkcję dziekana wydziału Ochrony Środowiska UWM w Olsztynie przez dwie kadencje, byłam członkiem Senatu UWM oraz przewodniczącą Senackiej Komisji ds. Dydaktyki UWM w Olsztynie, byłam wice-przewodniczącą rady dyscypliny inżynieria środowiska, ekspertem Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Jestem inicjatorem współpracy dydaktycznej pomiędzy UWM w Olsztynie a Uniwersytetem Nauk Stosowanych w Offenburgu. W 2020 roku otrzymałam nagrodę Ministra Szkolnictwa Wyższego i Nauki za całokształt dorobku.

Adres służbowy

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, Katedra Biotechnologii w Ochronie Środowiska, ul. Słoneczna 45G, 10-709 Olsztyn